آزمون کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی ۱۳۹۰

زبان عمومی و تخصصی

PART A: Vocabulary

Directions: Choose the word or phrase (1), (2), (3) or (4) that best completes each sentence. Then mark the correct choice on your answer sheet.

101. **The lecturer spoke slowly, ... each word clearly.**
1) devoting 2) converting 3) articulating 4) undertaking

102. **The police are hoping that the violence will soon ....**
1) impede 2) subside 3) resign 4) underestimate

103. **The teacher mentioned no names but we all knew who he was .... to.**
1) alluding 2) designating 3) signifying 4) announcing

104. **By early morning, they were ready to .... the trip that the family had been planning for two months.**
1) propel 2) detach 3) simulate 4) commence

105. **A .... of short-lived roles did nothing to increase the country's stability.**
1) scope 2) numeral 3) mobility 4) succession

106. **A .... is a statement that expresses something that people believe is always true.**
1) decree 2) dictum 3) paradigm 4) declaration

107. **People who sleep in the streets highlight the .... of the homeless.**
1) plight 2) inquiry 3) anomaly 4) impediment

108. **The two sides signed a peace .... that lasted for only two months.**
1) accord 2) accession 3) endowment 4) endorsement

109. **Children have a(n) .... ability to learn language.**
1) cogent 2) innate 3) impulsive 4) competent

110. **During a war, the interests of the state are ...., and those of the individual come last.**
1) glorious 2) expressive 3) paramount 4) widespread

PART B: Cloze Test

Directions:Read the following passage and decide which choice (1), (2), (3) or (4) best fits each space. Then mark the correct choice on your answer sheet.

Diet is the daily amount of food and drink that one eats. In order to grow and function properly, the body needs certain essential nutrients. These nutrients are supplied through the diet, and a nutritionally adequate diet (111) .... provides these nutrients in the specific amounts required by the individual. An adequate diet (112) .... a variety of foods, for there is no single food, nor even any combination of a few foods, (113) .... adequate amounts of all the essential nutrients. One, of the basic principles of diet therapy is that any modification of the normal diet should relate to a specific physiological condition. (114) .... a single diet may then be used to treat any disease in which the same physiological condition exists. A diet restricted in sodium, for example, may be prescribed for a person with any disease (115) ....there is an abnormal retention of fluid in the body, since sodium normally aids in the retention of fluid in the body tissues.

111. 1) that 2) which 3) is one that 4) is the one which it

112. 1) makes up 2) is made up 3) makes up of 4) is made up of

113. 1) supply 2) that supplies 3) that supply 4) for supplying

114. 1) Accordingly 2) Afterwards 3) By contrast 4) Despite that

115. 1) which 2) that 3) in which 4) in that

PART C: Reading Comprehension

Directions: Read the following passages and decide which choice (1), (2), (3) or (4) best fits each space. Then mark the correct choice on your answer sheet.

PASSAGE 1:

The per-Islamic poetry is commonly referred to in Arabic as Jahili poetry, literally "the poetry of the period of ignorance". The first major poet in the pre –Islamic era is Imru'al-Qais, the last king of the kingdom of Kindah. Although most of the poetry of that era was not preserved, what remains is well regarded as the finest of Arabic poetry to date. In addition to the eloquence and artistic value, pre- Islamic poetry constitutes as a major source for classical Arabic language both in grammar and vocabulary, and as a reliable historical record of the political and cultural life of the time.

Poetry held an important position in per–Islamic society with the poet or sha'ir filling the role of historian, soothsayer and propagandist. Words in praise of the tribe *qit'ah* and lampoons denigrating other tribes *hija*'seem to have been some of the most popular forms of early poetry. The sha'ir represented an individual tribe's prestige and importance in the Arabian Peninsula, and mock battles in poetry or zajal would stand in lieu of real wars. 'Ukaz , a market town not far from Mecca, would play host to a regular poetry festival where the <u>craft</u> of the sha'irs would be exhibited.

116. According to the passage, Imru' al-Qais is the first ....

1) great person who wrote poems
2) great person who wrote novels
3) radical scholar who recited poems
4) radical scholar who recited novels

117. **Which of the following is NOT true about the works of the pre – Islamic era?**
1) Many of them do not exist anymore.
2) They indicate the political life of that age.
3) They are the main source of classical Arabic.
4) Many of them are not dependable historical record of that era.

118. **According to the author , the poet in the pre – Islamic era performed the role of a person who ………. .**
1) predicted the future
2) created fairy tales and stories
3) studied medicine and cured people
4) spread information to advertis goods

119. **What does *hija'* in the second paragraph mean?**
1) harsh satire meant to admire other tribes
2) harsh satire meant to defame other tribes
3) literary work designed to praise other tribes through mockery
4) literary work designed to ridicule other tribes through complement

120. **What does the word *craft* in the last line refer to?**
1) profession
2) stratagems
3) skillfulness
4) trickery

PASSAGE 2:

Alongside the sha'ir, and often as his poetic apprentice, was the rawi or reciter. The job of the rawi was to learn the poems by heart and to recite them with explanations and probably often with embellishments. This tradition allowed the transmission of these poetic works and the practice was later adopted by the huffaz for their memorization of the Qur'an. At some periods there have been unbroken chains of illustrious poets, each one training a rawi as a bard to promote his verse, and then to take over from them and continue the poetic tradition. For example, Tufayl trained 'Awas ibn Hajar, 'Awas trained Zuhayr ibn Abî S ûlmâ , Zuhayr trained his son ka'b bin Zuhayr, Ka'b trained al-Hutay'ah, al-Hutay'ah trained Jamil and Buthaynah and Jamil trained Kuthayyir 'Azzah.

Among the most famous poets of the pre-Islamic era are Imru' al-Qais, al – Nabighah al- Dhubyani, Tarafah ibn al 'Abd, and Zuhayr ibn Abî S ûlmâ . Other poets, such as Ta'abbata Sharran, al- Shanfara, 'Urwah ibn al- Ward, were known as su'luk or vagabond poets, much of whose works consisted of attacks on the rigidity of tribal life and praise of solitude. Some of these attacks on the values of the clan and of the tribe were meant to be ironic, teasing the listeners only in order finally to endorse all that the members of the audience held most dear about their communal values and way of life. While such poets were identified closely with their own tribes, others, such as al –A'sha, were known for their wanderings in search of work from whoever needed poetry

121. **What does the author discuss in the first paragraph?**
1) Chains of Illustrious Poets
2) Memorization the Holy Qur'an
3) Reciting Poems with Explanations
4) Famous Poets of the Pre –Islamic Era

122. **According to the passage, the rawi was often the poet's ……….. .**
1) son
2) trainee
3) male offspring
4) assistant

123. What does *illustrious* in line 6 refer to?
1) anonymous 2) proficient 3) renowned 4) mysterious

124. If the author is right, then Ta'abbata Sharran, al-Shanfara, 'Urwah ibn al – Ward, were known as .... poets.
1) famous 2) homeless 3) inflexible 4) rigid

125. According to the passage, some of the attacks on the values of the tribe were meant to ....
1) support the communal values and way of life
2) object to the communal values and way of life
3) ridicule the listeners and force them to leave the clan
4) encourage the listeners and force them to remain in the tribe

PASSAGE 3:

The very best of these early poems were collected in the 8th century as the Mu'allaqat because they were hung on or in the Kaaba and the Mufaddaliyat meaning al – Mufaddal's examination or anthology. The Mu'allaqat also aimed to be the definitive source of the era's output with only a single example of the work of each of the so – called "seven renowned ones", although different versions differ in which "renowned ones" they chose. they chose. The Mufaddaliyat on the other hand contains rather a random collection.

There are several characteristics that distinguish pre – Islamic poetry from the poetry of later times. One of these characteristics is that in pre – Islamic poetry more attention was given to the eloquence and the wording of the verse than to the poem as whole. This resulted in poems characterized by strong vocabulary and short ideas but with loosely connected verses. A second characteristic is the nostalgic prelude with which pre – Islamic poems would often start. In these preludes, a thematic unit called nasib, the poet would remember his beloved and her deserted home and its ruins. This concept in Arabic poetry is referred to as "الوقوف على الأطلال" ("standing at the ruins") because the poet would often starts his poem by saying that he stood at the ruins of his beloved.

126. Why does the Mufaddaliyat mean? A collection of al – Mufaddal's literary ....
1) communications 2) messages 3) speeches 4) works

127. Which is true of author's view about Mu'allaqat?
1) Its different versions chose the same famous poets.
2) It contains a single example of the work of famous poets.
3) It contains a random collection of famous poems in the 8th century.
4) Its different versions chose the same famous in the 8th century.

128. The author explicitly mentions that more attention was paid to the .... of the verse in ....
1) expression – pre – Islamic poetry
2) meaning fullness - pre – Islamic poetry
3) eloquence –the poetry of later times
4) convincingness - the poetry of later times

129. what does the word *nostalgic prelude* in line 12 refer to ?
1) sentimental gap
2) regretful method
3) evocative function
4) romantic beginning

130. The word *deserted* in line 14 could best be replaced by ....
1) worshiped 2) cherished 3) beloved 4) abandoned

۱۰۱. گزینه ۳) سخنران آرام صحبت می‌کرد و هر کلمه را شمرده می‌گفت.
۱) وقف کردن، اختصاص دادن ۲) تبدیل کردن، معکوس کردن
۳) شمرده بیان کردن ۴) جواب‌گو، مسوول

۱۰۲. گزینه ۲) پلیس‌ها امیدوارند که این خشونت به زودی فروکش کند.
۱) بازداشتن، مانع شدن ۲) فروکش کردن ۳) استعفا و کناره‌گیری ۴) دست کم گرفتن

۱۰۳. گزینه ۱) معلم به هیچ اسمی اشاره نکرد اما ما به خوبی می‌دانستیم که او به چه کسی اشاره می‌کند.
۱) اشاره کردن، گریز زدن به ۲) برگزیدن
۳) دلالت کردن ۴) آگهی دادن، اعلام کردن

۱۰۴. گزینه ۴) با فرا رسیدن صبح آنها آماده سفری شدند که برای دو ماه برنامه‌ریزی کرده بودند.
۱) سوق دادن، حرکت کردن ۲) جدا کردن
۳) وانمود کردن ۴) آغاز کردن

۱۰۵. گزینه ۴) توالی قانون‌های کوتاه‌مدت هیچ تأثیری بر پایایی کشور نداشت.
۱) وسعت، نوسان نما ۲) رقم، نمره ۳) تحرک، پویایی ۴) پایایی، پایداری

۱۰۶. گزینه ۲) حکم قضایی تقریری است که آنچه مردم معتقدند همیشه صحیح است را بیان می‌کند.
۱) حکم و فرمان ۲) حکم قضایی
۳) آیه کتاب مقدس، سرلوحه، نمونه ۴) اظهارنامه

۱۰۷. گزینه ۱) مردمی که در خیابان‌ها می‌خوابند گرفتاری افراد بی‌خانمان را به وضوح نشان می‌دهند (برجسته می‌کنند).
۱) گرفتاری و موقعیت سخت ۲) رسیدگی، تحقیق و بازجویی
۳) غیرمتعارف ۴) اشکال و مانع

۱۰۸. گزینه ۱) هر دو طرف، معاهده‌ای را امضا کردند که فقط برای دو ماه ادامه یافت. (داشت)
۱) پیمان، توافق، مصالحه ۲) دسترسی
۳) اعطای موهبت ۴) امضا و موافقت

۱۰۹. گزینه ۲) کودکان در یادگیری زبان توانایی غریزی و فطری دارند.
۱) قدرتمند، زورمند ۳) فطری، غریزی
۴) از روی انگیزه کاری کردن ۴) سررشته‌دار، لایق

۱۱۰. گزینه ۳) در حین جنگ، مصالح کشور بر مصالح افراد ارجحیت دارد.
۱) مجلس باشکوه ۲) رسا، پرمعنی ۳) ارجحیت، برتری ۴) شایع، همه‌گیر

Cloze Test:

رژیم غذایی (diet)، مقدار غذا و آشامیدنی است که یک نفر در طول روز مصرف می‌کند. بدن برای رشد و عملکرد صحیح (برای اینکه رشد یابد و به طور صحیح عمل کند)، نیاز به مقدار معینی از مواد مغذی لازم دارد. این مواد مغذی توسط رژیم غذایی تأمین می‌شوند و رژیم دارای تغذیه کافی و مناسب یکی از چیزهایی است که مواد مغذی معینی را که هر فردی به آن نیاز دارد تأمین می‌کند. رژیم غذایی مناسب از غذاهای مختلف ساخته شده و شامل یک نوع غذا و یا حتی ترکیبی از چند غذا نیست. بلکه مقدار کافی از تمام مواد مغذی است. یکی از اصول اساسی رژیم درمانی این است که اصلاح رژیم عادی به حالت روانی خاصی باید مرتبط باشد. بر این اساس رژیم خاصی ممکن است بعدا برای درمان بیماری به کار رود که در شرایط روانی مشابه عارض می‌شود. مثلا رژیم غذایی محدود به سدیم ممکن است به شخصی با هر نوع بیماری تجویز شود که در آن، بدن به طور غیرعادی مایعات را در خود نگه می‌دارد؛ زیرا سدیم به طور معمول کمک به حفظ مایعات در بافت‌های بدن می‌کند.

۱۱۱. گزینه ۳) **is one that** : یکی از آنهایی است که

۱۱۲. گزینه ۴) **made up** (ساخته شده) و حرف اضافه آن of می‌باشد.

۱۱۳. گزینه ۲) به **Adequate deit** برمی‌گردد پس سوم شخص می‌آید.

۱۱۴. گزینه ۱) **accordingly** به معنای برطبق، براساس

۱۱۵. گزینه ۳) با **(in)** می‌آید و چون به **disease** برمی‌گردد **(which)** پس **in which** صحیح می‌باشد.

متن ۱:

شعر عربی پیش از اسلام معمولا به شعر جاهلی منسوب می‌شود، تحت‌اللفظی: «شعر دوره جاهلی». اولین شاعر بزرگ دوران پیش از اسلام امرؤالقیس است، آخرین شاه قلمرو فرمانروایی کنده. اگرچه بیشتر اشعار آن دوران باقی نماندند اما آنچه که باقی مانده به عنوان بهترین‌های تاریخ شعر عربی به خوبی قابل ملاحظه است. علاوه بر فصاحت و شیوایی و ارزش هنری آن، شعر عربی پیش از اسلام منبعی عمده برای زبان کلاسیک عربی در قواعد و لغت به عنوان مدرک موثق و تاریخی، سیاسی و فرهنگی زندگی آن موقع تشکیل می‌دهد.

شعر (نظم) در جامعه پیش از اسلام به همراه (poet) شاعر، نقش مهمی را ایفا می‌کند؛ نقش یک تاریخ‌نویس و طالع‌بین و مبلغ را بر عهده دارد. به نظر می‌آید که مدح قبیله (قطعه) و کنایه و هجو دیگر قبایل (هجا) از بهترین نمونه‌های شعر زودهنگام عربی است. شاعر اهمیت و اعتبار هر قبیله در شبه‌جزیره و نیز جنگ‌های نمایشی یا زَجَل را به جای جنگ‌های واقعی در شعر به نمایش

گذاشت. عکاظ شهری تجاری بود که فاصله زیادی از مکه نداشت و نقش میزبان را برای جشنواره دائمی شعر و شاعری ایفا می‌کرد.

۱۱۶. گزینه ۱) بر طبق متن امرؤالقیس اولین .... هست.

۱) فرد بزرگی که شعر می‌سرود ۲) فرد بزرگی که رمان می نوشت.

۳) دانش‌پژوه افراطی که شعرها را از بر می‌خواند. ۴) دانش‌پژوه افراطی که رمان ها را از بر می‌خواند.

۱۱۷. گزینه ۴) کدام‌یک از عبارت‌های ذیل درباره آثار دوره پیش از اسلام صحیح نیست؟

۱) خیلی از آنها دیگر وجود ندارند.

۲) آنها زندگی سیاسی آن دوره را نشان می‌دهند.

۳) آنها منبع عمده برای عربی کلاسیک هستند.

۴) خیلی از آنها مدرک تاریخی موثقی برای آن دوره نیستند.

۱۱۸. گزینه ۱) طبق نظر نویسنده، شعر پیش از اسلام نقش انسانی را بازی می‌کرد که ....

۱) آینده را پیش‌بینی می‌کرد.

۲) داستان‌های جن و پری (باورنکردنی) می‌ساخت.

۳) پزشکی می‌خواند و مردم را درمان می کرد.

۴) برای تبلیغ کالاها اطلاعات منتشر می‌کرد.

۱۱۹. گزینه ۲) در پاراگراف دوم «هجا» چه معنی دارد؟

۱) هجو زننده یعنی تشویق و تحسین دیگر قبایل

۲) هجو زننده یعنی بدنام کردن دیگر قبایل

۳) اثر ادبی که برای ستایش دیگر قبایل از طریق استهزاء طراحی شده.

۴) اثر ادبی که برای تمسخر دیگر قبایل از طریق تعارفات معمولی طراحی شده.

۱۲۰. گزینه ۳) واژه (craft) (به معنای هنر و حرفه) در خط آخر به چه چیزی برمی‌گردد؟

۱) profession (پیشه و شغل) ۲) stratagems (تدبیر جنگی)

۳) skillfulness (توانایی و هنر) ۴) trickery (حیله‌گری)

متن ۲:

در کنار شاعر و معمولا به عنوان کارآموز ادبی‌اش «راوی» و یا «قاری» وجود داشت. کار راوی این بود که شعرها را حفظ کند تا آنها را با توضیح و یا معمولا با آرایش بیشتری بازخوانی کند. با این سنت اجازه انتقال دادن آثار شعری را فراهم می‌کرد و این ممارست بعدها به عنوان «حفّاظ» به خاطر قرآن حفظ کردنشان اتخاذ شد. در بعضی اوقات زنجیره پیوسته و جدانشدنی از شاعران برجسته و نامی به وجود آمد که هر کدام، یک راوی را به عنوان رامشگر آموزش می‌دادند

تا شعر آنها را ترویج کند و سپس برای مثال «طفیل»، «عوض بن حجر» را آموزش داد و «عوض»، «زهیر بن ابی سلمی» را آموزش داد و «زهیر»، پسرش «کعب بن زهیر» را آموزش داد و «کعب»، «الحطیئة» را و «الحطیئة» «جمیل بن بطینة» را و «جمیل» «کثیر غره» را آموزش داد.

در بین شاعران بسیار مشهور پیش از اسلام امرؤالقیس، نابغه ذبیانی، طرفة بن العبد و زهیر بن ابی سلمی هستند و شاعران دیگر چون: تأبط شرا، الشنفری عروة الورد را به عنوان صعلوک و یا ولگرد شناخته‌اند که بیشتر آثارشان درباره انتقاد از انعطاف‌ناپذیری زندگی قبیله‌ای و ستایش تنهایی بود. بعضی از این حملات بر ارزش‌های طایفه و قبیله مفهومی طعنه‌آمیز داشت و شنوندگان را به تمسخر می‌گرفت تا در نهایت بر همه ارزش‌های طایفه‌ای و شیوه زندگی که برای مخاطبین بسیار ارزشمند بوده است، صحه بگذارد.

۱۲۱. گزینه ۳) در پاراگراف اول، نویسنده درباره چه چیزی بحث می‌کند؟

۱) زنجیره شاعران نامی
۲) حفظ کردن قرآن مقدس
۳) شعرها را با تعبیر می‌خواندند.
۴) شاعران مشهور دوره پیش از اسلام

۱۲۲. گزینه ۲) طبق متن، راوی معمولا .... شاعر بود.

۱) پسر
۲) کارآموز و فرهیخته
۳) فرزند پسر
۴) دستیار، معاون

۱۲۳. گزینه ۳) لغت (illustrious) (برجسته و نامی) در خط ششم باز می‌گردد به:

۱) تخلص و دارای نام مستعار
۲) چیره و ماهر
۳) معروفیت و شهرت و آوازه
۴) مرموز و اسرارآمیز

۱۲۴. گزینه ۲) اگر سخن نویسنده درست باشد، تأبط شرّان، الشنفری، عروة بن الورد به عنوان شاعران .... شناخته می‌شدند.

۱) مشهور
۲) ولگرد، بی‌خانمان
۳) انعطاف‌ناپذیر
۴) محکم و سخت

۱۲۵. گزینه ۱) طبق متن، بعضی از حملات به ارزش‌های قبیله وسیله‌ای است برای ....

۱) حفظ ارزش‌های مشترک و راه زندگی
۲) موضوع ارزش‌های مشترک و راه زندگی
۳) تمسخر شنوندگان و وادار ساختن آنها به ترک طایفه
۴) تشویق شنوندگان و وادار ساختن آنها به باقی ماندن در قبیله

متن ۳:

بهترین‌های این اشعار زودهنگام به عنوان «معلقات» به این دلیل که به دیوار کعبه آویخته می‌شدند و «مفضلیات» به معنای منتخبات و گلچین ادبی در قرن هشتم جمع‌آوری شدند. همچنین هدف بر این بود که معلقات منبع برجسته‌ای از عملکرد این دوره باشد که برای هریک از هفت اثر شناخته‌شده فقط یک نمونه منفرد داشته باشد.

گرچه نسخه‌های مختلف در این که کدام اثر مشهور را برگزیده‌اند، تفاوت دارند. از طرفی جمع‌آوری «مفضلیات» تقریبا تصادفی صورت گرفته است.

مشخصه‌های زیادی هستند که شعر قبل از اسلام و شعر زمان‌های بعد را تمیز می‌دهند. یکی از این مشخصه‌ها این است که در شعر پیش از اسلام توجه بیشتری به شیوایی و جمله‌بندی و عبارت‌سازی به نسبت خود شعر به طور کلی داده می‌شد و این باعث شد تا اشعار با کلماتی قوی و انگاره‌هایی کوتاه اما مشخصه دوم مقدمه‌ای از روی دلتنگی (عاشقانه) است که اغلب اشعار پیش از اسلام با آن شروع می‌شدند.

در این مقدمات یک واحد موضوعی است که نصیب نامیده می‌شد، که شاعر می‌خواهد محبوب‌اش را و بقایای خانه‌اش و خرابه‌های آن را به یاد بیاورد. این مفهوم در شعر عربی به «وقوف علی‌الإطلال» منسوب می‌شود. به این دلیل که اغلب شاعر، شعرش را با ذکر اینکه بر خرابه‌های محبوب‌اش می‌ایستاده شروع می‌کند.

۱۲۶. گزینه ۴) چرا «مفضلیات» به این معنا است؟ مجموعه‌ای از گلچین .... ادبی.

۱) ارتباط، مکاتبه ۲) پیام‌ها
۳) نطق‌ها، گفتارها، سخنرانی‌ها ۴) آثار

۱۲۷. گزینه ۲) کدام‌یک درباره نظر نویسنده نسبت به معلقات صحیح است؟

۱) این نسخه‌های متفاوت، شاعران مشهور یکسانی را انتخاب کردند.
۲) این دربرگیرنده یک مثال (نمونه) از اثر شاعران معروف است.
۳) این شامل جمع‌آوری تصادفی (اتفاقی) شعرهای مشهور قرن هشتم است.
۴) این نسخه‌های متفاوت شعرهای مشهور یکسانی در قرن هشتم را انتخاب کردند.

۱۲۸. گزینه ۱) نویسنده به طور غیرمستقیم ذکر می‌کند که بیشتر توجه در .... شعر در دوره .... بود.

۱) بیان- پیش از اسلام ۲) پرمعنا- پیش از اسلام
۳) فصاحت و شیوایی- در اشعار دوره‌های بعد ۴) متقاعدکنندگی- در اشعار دوره‌های بعد

۱۲۹. گزینه ۴) لغت «nostalgic prelude» در خط ۱۲ به چه چیزی اشاره دارد؟

۱) خلأ عاطفی ۲) روشی برای بیان غم
۳) کاربرد حماسی ۴) شروع عاشقانه (مقدمه عاشقانه)

۱۳۰. گزینه ۴) لغت «deserted» در خط ۱۴ می‌تواند جایگزین لغت .... شود.

۱) پرستش می‌شد (ستایش کرد) ۲) گرامی‌داشت، تسلی داد
۳) محبوب، مورد علاقه ۴) رها شده، ترک شد.

■■ عيّن الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفي (١٣٧- ١٣١)

١٣١. «كيف تتّقون إن كفرتم يوماً يجعل الوِلدانَ شيباً»:

١) يوماً: اسم – مفرد مذكّر - جامد و غير مصدر - نكرة موصوفة – معرب – صحيح الآخر – منصرف / مفعول‌به و منصوب

٢) كيف: اسم غير متصرّف – من أدوات الاستفهام – نكرة – مبني على الفتح / مبتدأ و مرفوع محلّاً و الجملة اسمية

٣) يجعل: مضارع – للغائب – مجرد ثلاثي – صحيح و سالم – متعدٍّ – مبني للمعلوم – معرب / فعل مرفوع، فاعله ضمير «هو» المستترفيه و الجملة فعلية و جواب الشرط

٤) تتّقون: للمخاطبين – مزيد ثلاثي من باب افتعال – معتل و لفيف مفروق – متعدٍّ / فعل مرفوع بثبوت نون الإعراب، فاعله ضمير الواو البارز، الجملة الفعلية و خبر و مرفوع محلاًّ

١٣٢. «أيّها البنون المختلفة أهواؤهم، فلعلكم يُطمع فيكم الأعداء!»:

١) أهواء: جمع تكسير (مفرده: هوى، مذكّر) – جامد – معرّف بالإضافة – ممدود – منصرف / مبتدأ وصفي و مرفوع

٢) الأعداء: جمع تكسير (مفرده: عدوّ، مذكّر) – مشتق و صفة مشبّهة (مصدره: عداوة) – ممدود – ممنوع من الصرف / مفعول به و منصوب

٣) المختلفة: مفرد مؤنّث – مشتق و اسم مفعول (مصدره: اختلاف) – معرّف بأل – صحيح الآخر / نعت مفرد حقيقي و مرفوع بالتبعية للمنعوت «البنون»

٤) البنون: جمع سالم للمذكّر بالإلحاق – جامد – معرّف بأل – معرب / عطف بيان و مرفوع بالواو بالتبعية للفظ المعطوف عليه «أيّ» على خلاف الأصل في الاتباع

١٣٣. «يُغضي حياءً، ويُغضَى من مهابته فلا يكلّم إلّا حين يبتسمُ!»:

١) حياء: اسم – مفرد مذكّر – مشتق و صفة مشبّهة – نكرة – معرب – ممدود – منصرف / مفعول لأجله و منصوب و عامله فعل «يُغضى»

٢) حين: من الأسماء الملازمة للإضافة – مفرد مذكّر – جامد و غير مصدر – نكرة مخصّصة – مبني على الفتح / ظرف متصرف أو مفعول فيه للزمان و منصوب محلاًّ و متعلّقه «يبتسم»

٣) يُغضَى: مضارع – للغائب – معتل و ناقص (إعلاله بالقلب) – متعدٍّ – مبني للمجهول / فعل مرفوع بضمّة مقدّرة و نائب فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، مرجعه محذوف (تقديره: يغضى الطرف)

٤) يبتسم: فعل مضارع – للغائب – مزيد ثلاثي بزيادة حرفين من باب افتعال – صحيح و سالم – لازم – مبني للمعلوم / فعل مرفوع و فاعله ضمير «هو» المستتر، الجملة فعلية و نعت و منصوب محلاًّ بالتبعية

۱۳۴. «لئن كنتُ محتاجاً إلى الحلم، إنّني ... إلى الجهل في بعض الأحايين أحوجُ !»:

۱) محتاجاً: اسم – مفرد مذكّر – مشتق و اسم مفعول (مصدره: احتياج) – نكرة – معرب – صحيح الآخر – منصرف / خبر «كان» المفرد و منصوب

۲) كنت: ماضٍ – مجرّد ثلاثي – معتل و أجوف (إعلاله بالحذف) – متعدٍّ / فعل شرط و مجزوم محلاً، من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ، فاعله ضمير التاء البارز و الجملة فعلية

۳) أحوج: مفرد مذكر – مشتق و اسم تفضيل (مصدره: حوج) – نكرة – معرب – صحيح الآخر – منصرف / خبر «إنّ» المفرد و مرفوع و حذف التنوين لضرورة شعرية

۴) ي(إنّني): ضمير متصل للنصب أو للجر – للمتكلم وحده – معرفة / اسم «إنّ» و منصوب محلاً و الجملة اسمية و جواب القسم فجواب الشرط (إن) محذوف اكتفاءً بجواب القسم

۱۳۵. «قالوا: قُهرتَ، فقلتُ: جَيرِ، ليُعلَمنْ ... عمّا قليل أيُّنا المقهورُ!»:

۱) أيّ: اسم غير متصرف – من أدوات الاستفهام – معرّف بالإضافة – معرب – صحيح الآخر – منصرف / نائب الفاعل و مرفوع

۲) المقهور: مفرد مذكّر – مشتق و اسم مفعول (مصدره: قهر) – معرّف بأل – معرب – صحيح الآخر – منصرف – نعت مفرد و مرفوع بالتبعية للمنعوت «أيّ»

۳) قليل: مشتق و صفة مشبهة – نكرة – معرب – صحيح الآخر – منصرف / مجرور بحرفَ الجرّ، عن قليل: جار و مجرور و متعلّقهما فعل يعلمن و «ما» حرف زائد

۴) يعلمن: مضارع – للغائبات – مجرّد ثلاثي – متعدٍّ – مبني للمجهول – مبني على الفتح بِبناء ذاتيّ / فعل و نائب فاعله «أيّ» و الجملة فعلية و نونه نون تؤكيد خفيفة

۱۳۶. «فقلت أجرني أبا مالكٍ ... و إلّا فهبني امرأ هلكا!»:

۱) هب: فعل أمر – للمخاطب – مجرد ثلاثي – متعدٍّ – مبني على السكون / فعل من أفعال القلوب للرجحان، هي من النواسخ، فاعله ضمير «أنت» المستتر فيه وجوباً و الجملة جواب الشرط

۲) أبا: من الأسماء الخمسة – مفرد مذكّر – جامد و غير مصدر – معرفة علم – معرب – مقصور – منصرف / منادي مضاف و منصوب بالألف و حرف النداء «يا» محذوف جوازاً

۳) أجرِ: أمر – مزيد ثلاثي من باب إفعال – معتل و مثال (إعلاله بالحذف) – لازم / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «أنت» و الجملة فعلية و طلبية

۴) امرأ: اسم–مفرد مذكّر–جامد و مصدر–نكرة–معرب–ممدود–منصرف / مفعول به ثانٍ لفعل «هب» و منصوب

۱۳۷. «إنِ المرء مَيتاً بانقضاء حياته ولكنْ بأن يُبغي عليه فيُخذلا»:

۱) ميتاً: مفرد مذكر – مشتق و صفة مشبّهة (مصدره: موت) – نكرة – منصرف / حال مفردة و منصوب

۲) المرء: اسم – مفرد مذكر – جامد و غير مصدر – معرّف بأل – معرب – صحيح الآخر – منصرف / اسم «إن» المشبهة بليس و مرفوع

۳) يخذلا: فعل مضارع – للغائبين – مجرّد ثلاثي – صحيح و سالم – متعدٍّ – مبني للمجهول / فعل معطوف و منصوب بالتبعية للمعطوف عليه «يبغي»

۴) حياة: مفرد مؤنّث – جامد – معرّف بالإضافة – معرب – صحيح الآخر / مضاف إليه و مجرور في اللفظ، في المعني مفعول به لشبه فعل «انقضاء» و منصوب محلاً

■■ عيّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۱۵۵ـ ۱۳۸)

۱۳۸. عيّن الخطأ في التذكير و التأنيث:

۱) هي كغزالة طريد تهرب من فخّ الصيّاد!
۲) هذه الطّفلة مكثار فتؤذي الآخرين !
۳) هذه طالبة سؤول في درسها، فلاتخيّبها!
۴) هي معلّمة رحيم فتهتمّ بالأطفال كثيراً!

۱۳۹. عيّن الخطأ للفراغ: إنّ مُصطاد هذا الصيّاد ....

۱) كان حيواناً سميناً!
۲) لايقدر أن يصطاده بسهولة!
۳) في جميع غابات بلده!
۴) في الصباح الباكر من كلّ يوم!

۱۴۰. عيّن ما فيه اسم المصدر فقط:

۱) بغض، غُسل، شكر
۲) كفران، صلاة، سلام
۳) غَسل، كتابة، عَون
۴) صواب، ثواب، وضوء

۱۴۱. عيّن الصحيح:

۱) هم أفضل طلّاب!
۲) هما فضليا طالبة!
۳) هي فضلي طالبة!
۴) هنّ أفضل طالب!

۱۴۲. عيّن الخطأ:

۱) دعوت مائة الضيف إلى الحفلة.
۲) ما جاء الثلاثة طلّاب إلى الصفّ.
۳) حضر الخمسة عشر طالباً في الدرس.
۴) اشتريت هذا بالمائة ألف تومان.

۱۴۳. عيّن الفاعل صريحاً (اسماً ظاهراً):

۱) كثُر ما تقع في المزلّات أيّها الغافل!
۲) مساعدتك الفقراء لها أجر عظيم!
۳) ما رأيت أحداً أجمل فيه الصدق من المسلم!
۴) لايعجبني في هذه الحياة كالصدق!

۱۴۴. عيّن الخطأ للفراغ: كانت السنةُ سنة لا .... فيها و لا جفاف!

۱) قحطٍ ۲) قحطُ ۳) قحطاً ۴) قحطَ

۱۴۵. عيّن ما يُمكن أن يكون اسم الفعل:

۱) العبرةُ وراءک!
۲) وراءک عبرٌ فاعتبر!
۳) عيون الناس وراءک فاخجل!
۴) وراءک العبر ملقاةٌ في الطريق!

۱۴۶. عيّن الصحيح في الربط بـ «إذا»:

۱) إن يعص الولد أبويه إذا ويحٌ له!
۲) إذا أقبلت على المبرّات إذا أنت من المفلحين!
۳) إن سكت زميلک إذا إنّ أخاه متكلّم!
۴) من يعمل الخير إذا هو ينتفع به في الدنيا و الآخرة!

۱۴۷. عيّن ما يدلّ على الزمان الماضي:

۱) هو بائعٌ بيته. ۲) هو قارئ كتابٍ. ۳) ليسوا البائعي البيتَ ۴) نحن قُرّاءٌ كتاباً.

۱۴۸. عيّن الصحيح (فی عمل شبه الفعل):

۱) أخي في أيّام طفولته هو المشهوز بكاؤه.
۲) كان أخي في زمان شبابه مسموعاً كلامُه.
۳) إنّ قائد الجيش في الحرب جريحٌ قوّاتُه.
۴) هذه الأمّ صريعة طفلتُها على الأرض.

۱۴۹. عيّن الخطأ:

۱) قُوموا أنفسكم!
۲) شاهدت الطالبة بنفسها!
۳) قوموا كلّكم!
۴) شاهدت الطالبتين أنفسهما!

۱۵۰. عيّن الصحيح فی القسم:

۱) بالله أنّک تنجو في حياتک!
۲) بحياتك قد حاولت ما في وسعي!
۳) بحياتي ما هذه الدار بباقٍ لنا!
۴) و الله إن أنفقوا فهو خير لهم!

۱۵۱. عيّن «أم» متّصلة:

۱) «أفي قلوبهم مرضٌ أم ارتابوا»
۲) هل يلتبس الحقّ بالباطل أم هل يظهر الحقّ؟
۳) أُدرس هذا جيّداً أم اِذهب إلى هناك!
۴) أتبقى أم تذهب اليوم إلى المكتبة!

۱۵۲. عيّن أُسلوب الاشتغال:

۱) أكتابَنا قرأت!
۲) و أمّا السّائلَ فلاتنهر!
۳) إنّ الصديقَ أكرمته!
۴) إن أخاک شاهدته فسلّم عليه!

۱۵۳. **عيّن الخطأ في المعطوف:**

۱) إنّ الفائزين سيكرَّمون و المشاركون!
۲) علّمتک لکنّک أخطأت و الحاضرون!
۳) لعلّكم تعقلون في هذا الأمر و أخوكم!
۴) اِعلم أنّک تنجح و أخوک في هذا المجال!

۱۵۴. **إذا تعجّبنا من «الماشي» فنقول:** يمشي ....

۱) سريعاً!
۲) مشياً سريعاً!
۳) مشياً يحيّر الجميع!
۴) مشي الرياضيّين!

۱۵۵. **عيّن الخطأ للفراغ: يا** .... التي منهمكة في الأكل، لاتُكثري!

۱) هذه
۲) هي
۳) تلك
۴) أنت

۱۳۱. گزینه ۱) در گزینه ۳ کیف مبتدا نیست بلکه حال است، چون بر سر فعل تام آمده است و یجعل در گزینه ۳ صفت است، برای یوماً نه جواب شرط و تتقون نیز جمله خبریه نیست.
در آیه «کیف تتقون إن کفرتم یوماً یجعل الولدانَ شیباً»
یوماً مفعول است برای «تتقون» و جمله «یجعل... » صفت است برای یوماً یعنی روزی که...

۱۳۲. گزینه ۴) در گزینه ۱ أهواء نائب فاعل است برای شبه فعل مختلفة نه مبتدای وصفی و اعداء در گزینه ۲ منصرف است نه غیر منصرف و در گزینه ۳ «المختلفة» از آنجا که معمول سببی دارد، نعت سببی است نه حقیقی.

۱۳۳. گزینه ۳) حیاء: صفت نیست بلکه جامد است و «حین» معرب است نه مبنی که محلّی به اعراب محلّی باشد و جمله «یبتسم...» اضافه است نه صفت.

۱۳۴. گزینه ۴) محتاجاً در گزینه ۱ اسم فاعل است نه مفعول و در گزینه ۲ «کنت» از افعال ناقصه است و نمی‌تواند متعدی باشد و در گزینه ۳ أحوج غیر منصرف است و تنوین نداشته است تا به سبب ضرورت حذف شده باشد.

۱۳۵. گزینه ۳) «أيّ» در گزینه ۱ از اسم‌های موصول است نه استفهام و در گزینه ۲ المقهور خبر است نه صفت و در گزینه ۴ یعلَمَنْ فعل مفرد است (للغائب) نه للغائبات؛ و نون آن برای تاکید است.

۱۳۶. گزینه ۱) أبا در گزینه ۲ معرفه به اضافه است نه معرفه به علم؛ و در گزینه ۳ «أجِرِ» فعل امر است از ماده «جار» و أجوف است نه مثال و در گزینه ۴ أمرأ ممدود نیست.

۱۳۷. گزینه ۲) «میّتاً» در گزینه ۱ خبر است برای «إنْ» شبیه به لیس و «یخذلا» للغائب است و الف أن «الف اطلاق» نام دارد و در گزینه ۴ «حیاة» در معنی فاعل است نه مفعول به.

۱۳۸. گزینه ۴) «طرید» بر وزن فعیل و به معنی مفعول است مثل جریح و با مذکر و مونث به صورت یکسان (مذکّر) به‌کار می‌رود و در گزینه ۲ صفت بر وزن مفعال با مونث به‌صورت مذکر به‌کار می‌رود و در گزینه ۳ مسؤول صفت بر وزن فعول به معنی فاعل است و حکم آن مانند «جریح» است ولی در گزینه ۴ صفت بر وزن فعیل به معنی فاعل است و باید با موصوف مونث مطابقت نماید.

۱۳۹. گزینه ۲) در گزینه ۲ «یصطاده» معلوم است و معنی عبارت نادرست است.

۱۴۰. گزینه ۴)

۱۴۱. گزینه ۱) وقتی مضاف‌الیه اسم تفضیل نکره باشد با اسم مفضّل منه از لحاظ عدد مطابقت می‌کند و اسم تفضیل دائماً مفرد و مذکر است که در گزینه ۱ این امر رعایت شده است و در گزینه ۲ «هما» و «فضلی» یا برعکس «طالبة» نادرست هستند و در گزینه ۳ «فضلی» باید «أفضل» باشد و در گزینه ۴ «هن» با «طالب» مطابقت عددی ندارد.

۱۴۲. گزینه ۳)

۱۴۳. گزینه ۳)

۱۴۴. گزینه ۲) در این سؤال به نظر می‌آید طراح محترم سؤال قصد داشته است اعراب اسم معطوف بر لای نفی جنس را مورد سؤال قرار دهد، چون در غیر این صورت سؤال نادرست است، چون در حالت عادی اسم «لا» به هر ترتیبی نمی‌تواند منصوب باشد گرچه رفع یا بناء بر علامت فتحه درست است.

۱۴۵. گزینه ۲)

۱۴۶. گزینه ۲) در ربط جواب شرط به إذا شرط است که: ۱- جواب جمله خبری باشد نه انشائی؛ ۲- عاری از عوامل نصب یا ... باشد؛ ۳- ادات شرط إن یا اذا باشد و ... که این سه شرط به ترتیب در گزینه‌های ۱ و ۳ و ۴ برآورده نشده‌اند.

۱۴۷. گزینه ۲) در صورتی که اسم فاعل معمول خود را منصوب سازد به معنی حال یا استقبال است و این امر از شروط نصب معمول در اسم فاعل است که در گزینه‌های ۳ و۴ در ظاهر نیز این امر مشهود است و در گزینه ۱ نیز از آنجا که عامل تنوین دارد خود نشانگر این است که به معمول خود اضافه نشده است و معمول باید منصوب باشد، بنابراین در این سه گزینه به معنی حال یا استقبال است و تنها در گزینه ۲ به معمول اضافه شده است.

۱۴۸. گزینه ۱)

۱۴۹. گزینه ۱) «أنفس» برای تاکید ضمیر منفصل مرفوع می‌آید که در اینجا اینگونه نیست و نادرست است.

۱۵۰. گزینه ۳)

۱۵۱. گزینه ۴)

۱۵۲. گزینه ۴) اشتغال آن است که عامل از معمول مقدم خود دست بردارد و در ضمیری که به معمول اصلی باز می‌گردد مشغول شود: علیٌّ رأیتُه، که در گزینه‌های ۱ و ۲ چنین نیست و اشتغالی وجود ندارد و در گزینه ۳ عاملِ اصلی إنّ است و اشتغالی وجود ندارد و تنها گزینه ۴ صحیح است.

۱۵۳. گزینه ۳)

۱۵۴. گزینه ۱) در باقی گزینه‌ها نوع «مثنی» بیان شده است که مورد نظر نیست.

۱۵۵. گزینه ۲)

■■ عيّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۱۸۰ـ ۱۵۶)

۱۵۶. عيّن الصحيح: «إنّني بَراء ممّا تعبدون» و «إنّي بري‌ء ممّا تشركون». بين الآيتين ....
۱) تأكيد الجملة الأولى أكثر من الثانية!
۲) وجود المصدر في الأولى قد قلّل من شدّة براءة المتكلّم!
۳) وجود الصفة المشبّهة في الثانية سبّب ارتفاع شأن التوكيد بالنسبة إلى الأولى!
۴) مجيء نون الوقاية يسبّب الإطناب في الأُولى، و في الثانية ذكر شبه الجملة يسبّب الاحتراس!

۱۵۷. نريد أن نقوّي هذه الفكرة و نؤكّد على أنّ حقيقة الإنسان تتبيّن عند الامتحان، فنقول:
۱) يكرم المرء أو يهان عند الامتحان!
۲) يكرم عند الامتحان المرء أو يهان!
۳) المرء يكرم أو يهان عند الامتحان!
۴) عند الامتحان يكرم المرء أو يهان!

۱۵۸. مدار البحث كان حول المنعم و ماينعمه، فنقول:
۱) أنعم الله العباد رزقاً! ۲) الله رزقاً أنعم العباد! ۳) الله أنعم العباد رزقاً! ۴) أنعم الرزق الله العباد!

۱۵۹. عيّن الخطأ:
۱) ولم يكن أحد كفواً له= إخبار من دون الاهتمام بشيء أو قصر!
۲) ولم يكن له كفواً أحد = التخصيص في تأخير «أحد» لا في تقديم «له»!
۳) ولم يكن كفواً له أحد = ربّما الاهتمام بموضوع الكفو و عدم وجود تخصيص!
۴) ولم يكن أحد له كفواً = عدم الاهتمام بموضوع الكفو و بيان تخصيص حول عدم وجود مثيل لله!

۱۶۰. عيّن الخطأ عن المحذوف عن سبب الحذف:
۱) «الّذي خلقني فهو يهدين»: الضمير، للاهتمام بنفس الفعل!
۲) «و أضلّ فرعون قومه و ما هدى»: المفعول به، للتعميم!
۳) «كتاب أنزلناه إليك»: المسند إليه، لفخامة شأنه و التأكيد عليه!
۴) «إن تك حسنة يضاعفها»: الحرف، للتأكيد على كون الحسنة لو كانت صغيراً!

۱۶۱. عيّن الخطأ:
۱) كنا الضيوف داعين: إخبار بأنّ غير الضيف لم يُدع.
۲) نحن داعون الضيوف: إخبار عن عدم الدعوة في الماضي.
۳) نحن داعو الضيوف: إخبار عن سجيّة المتكلّمين و ديدنتهم الثابتة.
۴) كنّا ندعو الضيوف: إخبار بأنّ الدعوة خُلق ثابت مستمرّ كان و يكون.

۱۶۲. يتصوّر المخاطب غير ما يعتقد المتكلّم حول من يستغفر عن ذنوبه؛ فيقول المتكلّم:..........

۱) من ذنوبهم يستغفر هؤلاء!
۲) من ذنوبهم هؤلاء يستغفرون!
۳) يستغفر هؤلاء من ذنوبهم!
۴) هؤلاء يستغفرون من ذنوبهم!

۱۶۳. عيّن الهمزة لطلب التصديق:

۱) أ إيّاي تقصد أم سعيداً؟
۲) أ أنت فعلت هذا بآلهتنا؟
۳) أ موتي ناءٍ أم هو واقع؟
۴) أ راغب أنت عن الأمر أم راغب فيه؟

۱۶۴. ردّ بطريق القصر على من يُنكر أنّ السؤال عن «البلاغة»:.

۱) إنّما السؤال عن البلاغة!
۲) إنّما عن البلاغة السؤال!
۳) ما عن البلاغة إلّا السؤال!
۴) ما السؤال إلّا عن البلاغة!

۱۶۵. عيّن الصحيح للفراغ: نحو البصيرة يدعوكم الحكيم لا ....

۱) الضلالة!
۲) الجاهل!
۳) هؤلاء!
۴) يُبعدكم!

۱۶۶. عيّن الخطأ:

۱) «اعملوا صالحاً»: إيجاز الحذف
۲) «ألا له الخلق و الأمر»: إيجاز القصر
۳) «يكتبون الكتاب بأيديهم»: إطناب، من نوع الاحتراس
۴) «و جاء ربّك و الملك صفّاً صفّاً»: إطناب، بقصد الاستيعاب

۱۶۷. «لولا المشقّة ساد الناس كلّهم الجود يُفقر و الإقدام قتّالُ!» الغرض من فصل «الجود يفقر...» هو ....

۱) شبه كمال الاتّصال.
۲) كمال الانقطاع.
۳) التوسط بين الكمالين.
۴) شبه كمال الانقطاع.

۱۶۸. «جمرة الخدّ أحرقت عنبر الخال فمن ذلک العذارُ دخان!» عيّن الصحيح عن التشبيهات الثلاثة في البيت:

۱) مقلوبان و بليغ!
۲) الثلاثة من نوع المقلوب!
۳) المقلوب و بليغان!
۴) الثلاثة من نوع البليغ!

۱۶۹. «مثل الّذي يعلم الخير و لا يعمل به مثل السراج يضيء للناس و يحرق نفسه!» نوع التشبيه .... و طرفاه ....

۱) التمثيل / مركّبان!
۲) التمثيل / مفردان مقيّدان!
۳) بليغ / مفردان!
۴) غير التمثيل / مفردان!

۱۷۰. عيّن ما ليس فيه التشبيه الضمني:

۱) علا فما تستقرّ المال في يده — و كيف تمسك ماءً قِنّة الجبل!
۲) من يهن يسهل الهوان عليه — ما لجرح بميت إيلام!
۳) و غير تقيّ يأمر الناس بالتّقي — طبيبٌ يداوي الناس و هو مريض!
۴) و ما أنا منهم بالعيش فيهم — ولكن معدن الذهب الرغام!

۱۷۱. «إنّ فی ثوبک الّذي المجدُ فيه — لضياءً يُزري بكلّ ضياءِ!» في البيت كناية عن .... و لازم معناها ....

۱) نسبة / الإيماء!
۲) نسبة / التعريض!
۳) موصوف / التعريض!
۴) صفة / الرمز!

۱۷۲. نزار قبّاني يخاطب جمال عبدالناصر: «قتلناک يا آخر قنديل زيت، يُضيء لنا فی ليالي الشتاء!» الاستعارة في «يا آخر...»:

۱) تحقيقيّة، مصرّحة و مرشّحة!
۲) تخييليّة، مصرّحة و مرشّحة!
۳) مصرّحة، تحقيقيّة و مجرّدة!
۴) مصرّحة، تحقيقيّة و مطلقة!

۱۷۳. «يضاحک الشمس منها كوكب شرق — مؤزّر بعميم النبت مكتهل!» عيّن الخطأ في البيت:

۱) إيهام التناسب!
۲) استعارة مرشّحة!
۳) استعارة مطلقة!
۴) مراعاة النظير!

۱۷۴. «قلبٌ أذابته الصَّبابة و الجَوى — و غِلالةٌ رثّت من الأدواء!» عيّن الصحيح عن «غلالة»:

۱) استعارة مكنيّة أصليّة!
۲) مجاز مرسل بعلاقة السببيّة!
۳) استعارة مصرّحة مطلقة!
۴) مجاز مرسل بعلاقة المجاورة!

۱۷۵. «لا تُنكري عطل الكريم من الغنى — فالسّيل حربٌ للمكان العالی!» حسن التعليل فی البيت من نوع الوصف..........

۱) ثابت غير ظاهر العلّة.
۲) غير ثابت غير ممكن.
۳) ثابت ظاهر العلّة.
۴) غير ثابت ممكن.

۱۷۶. «و أسیافنا في كلّ شرق و مغرب بها من قراع الدّار عين فلول!» «فلول السيف» يدلّ على ....
۱) تأكيد الذّمّ بما يشبه المدح. ۲) تأكيد المدح بما يشبه الذّمّ.
۳) الوصف. ۴) الرثاء.

۱۷۷. عيّن ما فيه المشاكلة:
۱) كلّ متوقّع آت,و كلّ آت,قريب دان!
۲) في حسامه فتح لأوليائه و حتف لأعدائه!
۳) لئن فررتم من سيف العاجلة لاتسلموا من سيف الآخرة!
۴) دار هانت على ربّها فخلط حلالها بحرامها و خيرها بشرّها!

۱۷۸. «و لمّا التقينا و النقا موعد لنا تعجب رائي الدرّ حُسنا و لا قطه:
فمن لؤلؤ تجلوه عندابتسامها و من لؤلؤ عند الحيث تساقِطُه» فی البيتين ....
۱) الجمع مع التفريق. ۲) التقسيم.
۳) الجمع مع التقسيم. ۴) الجمع مع التفريق و التقسيم.

۱۷۹. «يا ساكناً في سواد عيني و بين جَفنيَّ و الرُّقاد!» البيت من البحر ....
۱) السريع! ۲) المنسرح! ۳) الهزج! ۴) البسيط المجزوء!

۱۸۰. «عرفتْ بأسَنا البِطاحُ قديماً يومَ جُدنا بكلّ صُلب عنيدِ!» عيّن الصحيح فی التقطيع:
۱) فعلن فاعلن فعلن فعلن فاعلن فاعلن فعلن فعلن
۲) فعلاتن مفتعلن فعلاتن فاعلاتن مفتعلن فاعلاتن
۳) فعلاتن فاعلاتن فعلاتن فاعلاتن فعلاتن فعلاتن.
۴) متفاعلن فعلاتن فعولن متفاعلن فعلاتن فعولن

۱۵۶. گزینه ۱) در آیه اول نون وقایه و صیغه مبالغه موکدهایی هستند که نظیر آن در آیه دوم نیست.

۱۵۷. گزینه ۳) وقتی قصد تاکید «حقیقت انسان» را داشته باشیم آن را بر دیگر الفاظ و اجزای نص مقدم می‌سازیم و برای این کار از لام استغراق جنس (المرء) استفاده می‌کنیم و اگر تاکید بر «زمان امتحان» بود گزینه ۴ مورد نظر بود.

۱۵۸. گزینه ۲) بحث پیرامون «نعمت‌دهنده» و «نوع نعمت» است، بنابراین ابتدا «منعم» و سپس «رزق» می‌آید.

۱۵۹. گزینه ۲) گزینه ۲ پر واضح نادرست است، چون آنچه موخر آید قابل تخصیص نیست بلکه تخصیص و تاکید در مقدم است چرا که عرب آنچه را که اهمیت بیشتری برایشان داشت در کلامشان مقدم می‌ساختند.

۱۶۰. گزینه ۳)

۱۶۱. گزینه ۴) در گزینه ۴ فعل بر ماضی استمراری دلالت دارد و ماضی بر حدوث دلالت دارد و نه بر تجدد که «یکون» نادرست است.

۱۶۲. گزینه ۴) این سوال نیز درباره تقدیم و تاخیر است و انکار در مسندالیه است و برای تثبیت آن در ذهن و تاکید آن، آن (مسندالیه) باید مقدم شود.

۱۶۳. گزینه ۳)

۱۶۴. گزینه ۴) ما و إلاّ از قوی‌ترین نوع قصر هستند و در این اسلوب آنچه بعد از إلّا می‌آید، مقصور علیه است.

۱۶۵. گزینه ۱) در اینجا «لا» عاطفه است و لازم است معطوف و معطوف علیه در معنی با یکدیگر مناسبت و توافق داشته باشند، چرا که بحث از بصیرت و یا ضلالت است نه فاعل یا فعل آن، بنابراین معطوف علیه «البصیرة» و معطوف «الضلالة» است.

نکته: اگر به جای «نحو» حرف جر مثل «إلی» بود می‌بایست به همراه «لا» تکرار می‌شد: إلی البصیرة یدعوکم الحکیم لا إلی الضلالة؛ که انتخاب «نحو» از هوشمندی طراح محترم بوده است.

۱۶۶. گزینه ۳)

۱۶۷. گزینه ۱) این بیت نوعی تشبیه ضمنی است و مصرع دوم جوابی است برای سوالی مقدر و این انفصال به سبب شبه کمال اتصال است.

۱۶۸. گزینه ۴) در این بیت سه تشبیه ۱- جمرة الخدّ، ۲- عنبرالخال و ۳- العذار دخان، تشبیه بلیغ هستند که فقط طرفین تشبیه باقی مانده‌اند و در همه آنها طبق عرف وجه شبه در مشبه‌به قوی‌تر است و مقلوب نیست.

۱۶۹. گزینه ۲) در این عبارت «عالم» به «سراج» تشبیه شده است و هر دو طرف با عطف مقید شده‌اند نه مرکب که نتوان هیئت حاصله را از یکدیگر جدا ساخت.

۱۷۰. گزینه ۳) در عبارت‌های ۱، ۲ و ۴ مصرع دوم جوابی است برای سوالی مقدر و در حقیقت دلیلی است بر مدعا در مصرع اول و تشبیه ضمنی هستند.

۱۷۱. گزینه ۱)

۱۷۲. گزینه ۱) جمال عبدالناصر به قندیل تشبیه شده است که مشبه حذف و مشبه‌به به سبیل تصریح ذکر شده است حال آنکه در ادامه آنچه آمده است از ملائمات قندیل (مشبه‌به) است و ترشیح است و استعاره از نوع تخییل نیست بلکه به وقوع پیوسته است.

۱۷۳. گزینه ۳)

۱۷۴. گزینه ۴)

۱۷۵. گزینه ۳)

۱۷۶. گزینه ۲) بیت دلالت بر این معنی ندارد که ممدوحان شاعر سربازانی شجاع و جنگاور هستند که از شدت جنگ شمشیر آنها کند شده است و تیزی خود را از دست داده است. جنگاوری و شجاعت مدح است ولی آوردن کندی شمشیر تاکید این مدح است که به ذم شبیه است.

۱۷۷. گزینه ۳) «سیف الآخره» به طریق مشاکله با «سیف العاجله» آمده است مثل این داستان که شخصی روستایی به رییس جمهور نامه نوشته است که پالان اسبم پاره شده است و دیگر همه پالان‌دوزان مرده‌اند و نسل آنها از بین رفته است و من نیاز به جاده دارم لطفا «برایم جاده‌ای بدوزید». دوختن جاده به سبیل مشاکله آمده است و در دیگر گزینه‌ها مشاکله‌ای نیست.

۱۷۸. گزینه ۱) «لؤلؤ» جمع است و حکمی واحد؛ و سپس در ادامه هر کدام، فرق دو لؤلؤ بیان شده است.

۱۷۹. گزینه ۴)

۱۸۰. گزینه ۲)

■■ عيّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۲۰۵ـ۱۸۱)

۱۸۱. عيّن الخطأ: الشعر ....

۱) القصصي أسبق أنواع الشعر إلى الظهور فهو شعر الملاحم.

۲) الغنائي هو أن يستمدّ الشاعر من طبعه و ينقل عن قلبه و يعبّر عن شعوره.

۳) القصصي هو أن ينظم الشاعر الوقائع الحربيّة و المفاخر القوميّة في شكل قصّة.

۴) التمثيلي هو أن يعمد الشاعر إلى واقعة فيتصوّر الأشخاص الّذين جرت الحادثة على أيديهم.

۱۸۲. عيّن الخطأ عن الميزات العامّة للشعر الجاهلي:

۱) يكاد يخلو من المنطق و الترتيب العقليّ.

۲) في أكثره شعر فطرة و بداهة.

۳) الأخيلة فيه متّسعة المجال و بعيدة التصوّر.

۴) ليست للقصيدة منه و حدة تأليفيّة في أكثرها.

۱۸۳. عيّن الخطأ:

۱) مال النابغة نحو الارستقراطيّة في شعره فابتعد عن الشعب.

۲) عرف النابغة الذبياني و لبيد بن ربيعة بالتشبيه القصصي.

۳) يقوم فنّ الأعشى قبل كلّ شيء على الموسيقى الشعريّة.

۴) الأعشى الأكبر هو الّذي فتح للشعر باب التكسّب.

۱۸۴. عيّن الخطأ عن النابغة الذبياني:

۱) يكنّى بأبي المغلّس و اشتهر بالغزل العذريّ.

۲) لقّب بالنابغة لأنّه قال الشعر بعد أن تقدّمت به السنّ.

۳) أوّل شاعر خرج في قسم كبير من شعره عن القبيلة و التغنّي بأمجادها.

۴) اشتهر بالاعتذاريّات فيعدّ من زعمائها، كما اشتهر بأنّه يكثر فيها الإشارات إلى الحوادث التاريخيّة.

۱۸۵. عيّن الصحيح عن طرفة بن العبد:

۱) قد اشتهر بوصف الديار الخالية و وصف سرعة الناقة.

۲) حكمته وليدة الزّمن و بعيدة عن ثورة العاطفة و اندفاع الهوى.

۳) الّذي يزيد من شأن معلّقته وفرة ما فيها من الفوائد التاريخيّة.

۴) قد كثرت الكلمات الفارسيّة في ديوانه لأنّه أقام كثيراً في الحيرة و تأثّر بثقافة الإيرانيين.

۱۸۶. **عيّن الخطأ عن ميزات الشعر فی العصر الأُمويّ:**

۱) قلّة الكلام الغريب و كثيرة التّشبيب.
۲) الأخيلة بقيت وثيقة الصّلة بالأخيلة الجاهليّة.
۳) ازدياد الهجاء و الشعر السياسي و وصفالخمر.
۴) قلّة الغزل و التّشبيب و قوّة التسلسل المنطقي.

۱۸۷. **عيّن الخطأ عن الأخطل:**

۱) أصبح شاعر الأُمويين الخاصّ و عرف بشاعر عبدالملك فصار بوق الأُمويّين!
۲) كان هجاؤه هجومياً أكثر منه دفاعياً و يطعن بالفرد أكثر ممّا يطعن بالقبيلة!
۳) أجمع النّقاد على أنّ شعره يشبه شعر النابغة الذّبياني للشّبه بين حياتيهما!
۴) عداوته للأنصار هي الّتي وفّرت له فرصة الدخول في البلاط الأُمويّ!

۱۸۸. **عيّن الصحيح للفراغين على الترتيب:**

«... قد تأثّر في وصف الخمر بالأعشى الأكبر، ... كان أوّل شاعر دعا إلى نبذ الوقوف على الديار».

۱) عمربن أبي ربيعة / الأخطل
۲) جرير / حميري
۳) ابن الفارض / دعبل
۴) الأخطل / الكميت

۱۸۹. **عيّن الخطأ عن المتنبّي:**

۱) هو شاعر الحكمة و مصدر فلسفته نفسه و تجربته و إلهامه.
۲) كان من أتباع المذهب الشامي القائم على التأنّق في التعبير.
۳) كان الفخر و المديح يغلبان على كلّ فنونه.
۴) اشتهر بوصف المعارك و الحروب.

۱۹۰. **عيّن الخطأ للفراغ: اجتماع المتنبی و أبی فراس في ....**

۱) كيفيّة موتهما.
۲) فخر الاثنين بنسبهما.
۳) ملاحظة الجفوة من أمير واحد.
۴) أنّهما كانا يعيشان في عصر واحد.

۱۹۱. **ما هو مقصود مهيار الديلمي حين خاطب الشريف الرضي بالبيت التالي؟**

«حمّست حتّى قيل صبّ دماؤها و غزلت حتّى قيل صبّ مدامها»

۱) مدحه بأنّه جمع بين الشدّة و اللين!
۲) أراد مهيار أن يذمّه بأنّه كان متذبذباً في موافقه!
۳) هو لم يتّخذ طريق الاعتدال فكان مفرطاً في حياته!
۴) كان الباعث على غزله و حماسته حقده على أعداء الطالبيّين!

۱۹۲. عيّن الصحيح في وصفهم:

۱) أبونواس: شاعر الحبّ و سلطان العاشقين.
۲) أبوتمّام: شيخ الصناعة الشعريّة.
۳) البحتري: شاعر الطّيف و قينة الشعراء
۴) المتنبّي: فيلسوف الشعراء.

۱۹۳. عيّن الخطأ:

۱) أبونواس هو أوّل مبتدعي الغزل المذكّر عند العرب.
۲) ابن المعتزّ أشهر وصّاف الطبيعة في العصر العباسي.
۳) أعظم الشعراء الوصّافين في العصر العباسي أبوتمام و البحتري.
۴) دعبل الخزاعي هو أوّل من استخدم الفكاهة و السخريّة في الشعر.

۱۹۴. عيّن الصحيح: قال صاحب بن عباد عن العقد الفريد: «هذه بضاعتنا ردّت إلينا!» لأنّه ....

۱) كتاب شرقيّ في موضوعه و مادّته و أُسلوبه!
۲) مصدر مهمّ من مصادر الأدب العربي و تاريخ العرب!
۳) محاولة لاستتاب فكرة الأدب الشرقي بدل الأدب الأندلسي!
۴) جمع عبد ربّه أشعار العرب و لم يُدخل فيه من الأدب الأندلسي!

۱۹۵. عيّن الصحيح: من أشدّ الظواهر الشعريّة عند الأندلسيين هو ....

۱) الفكرة القويّة و التّشبيهات الكثيرة!
۲) الابتداع و عدم محاكاة الشرقيّين!
۳) تشخيص القوى الطبيعيّة!
۴) إشاعة مظاهر الغزل الإباحي!

۱۹۶. عيّن الخطأ: أسباب زوال نهوض الشعر في العصر العثماني ....

۱) فتور العصبيّة و الحميّة!
۲) كون الأُمراء من الأعاجم!
۳) قلّة دواعي اللّهو و المجون!
۴) إصابة الشعر بوباء التنميق اللفظي!

۱۹۷. عيّن الخطأ:

۱) في العهد العثماني جفّت قرائح الشعراء و نضب معين الشعر بتاتاً.
۲) قد كثرت ظاهرة الغزل المذكّر في شعر شعراء العهد العثماني.
۳) من خصائص عصر الانحطاط مباهاة الشعراء بالتورية.
۴) شاعت المدائح النبويّة في العصر التركي.

۱۹۸. عيّن الخطأ عن حركة النثر في العهد الحديث:

۱) الشيخ ناصيف اليازجي كان رافع لواء المحافظين و همّه كان الحفاظ على الأُسلوب القديم.

۲) أحمد فارس الشدياق من التجديديّين الّذين نادوا بالخروج على أساليب العرب و اتّباع الأساليب الغربيّة.

۳) من نزعات النثر الحديث هي النزعة العلمية الّتي يترأسها الشيخ إبراهيم اليازجي و يعقوب صروف.

۴) من مدراسها «الاعتدال»؛ زعيمها جبران خليل الذي جمع بين القديم و الجديد و كان يتمتّع بثقافة واسعة النّطاق.

۱۹۹. عيّن الصحيح: الداء الّذي سعى إلى الشَوقي و قد أثّر سوءاً على شعره إنّما هو ....

۱) ميله و رغبته نحو البلاط!
۲) جولاته المختلفة و عدم استقراره!
۳) نشأته في أُسرة مشعبّة الفروع!
۴) المنفى حيث إنّه خمد حبّ الحريّة فيه!

۲۰۰. عيّن الخطأ في الاستنتاج من العبارة التالية:

«يعتقد العقّاد أنّ الشعر قيمة إنسانيّة و القصيدة بنية حيّة و الشعر تعبير»

۱) الشاعر الذي لا يعبّر عن نفسه بل التطبّع هو السائد على شعره فليس بشاعر.

۲) ليست القصيدة قطعاً متناثرة بل جسم حيّ يقوم كلّ قسم منها مقام جهاز من أجهزته.

۳) ليس الشعر قيمة لسانيّة بحيث نُدخل فيه من المبالغة ما تخالف الحقائق و الخروج عن المعقول.

۴) البيت القصيد في شعر الشاعر هو الشكل و الصورة، فالمضمون يجب ألاّ يتدخّل في تقييم الشعر.

۲۰۱. عيّن الخطأ عن شاكر السيّاب:

۱) شعره مليء بالرمزيّة التصويريّة و الميتولوجيا و الإشارات التاريخيّة.

۲) انضوى إلى الشيوعيّة لا عن عقيدة فلسفيّة بل عن نقمة اجتماعية.

۳) غيّر في إنشاداته الشعريّة نظام العروض الخليليّ في الشعر.

۴) قلب الأوضاع الشعريّة فاحتفظ بالصورة و غيّر المضمون.

۲۰۲. عيّن الخطأ: من مواصفات نظرة إبراهيم اليازجيّ أنّه ....

۱) كان يهجم على بعض التعبيرات حيث إنّها محاكاة للأساليب القياسيّة من دون الاهتمام بمقتضيات العصر.

۲) كانت نزعته لغويّة، فكان أمله أن يعبر ابن القرن العشرين عمّا يرى، بلغة عربيّة قياسيّة.

۳) كان يعتقد أنّ القدماء كامرؤالقيس و لبيد و غير هما لا يكاد يخلو ديوانهم من الأخطاء.

۴) من أعماله النقديّة العثور على مائتي غلطة في قسم صغير من لسان العرب.

۲۰۳. عيّن الخطأ عن البستاني:

۱) كان يكره التدخّل في الساحة السياسيّة فلذلك يجتنب الحكومة العثمانية.

۲) فتح لوناً جديداً من النقد في الدراسات الأدبيّة و هو ما يسمّى بالأدب المقارن.

۳) من آرائه أنّه لولا القرآن لأصبحت اللّغة العربيّة كما أصبح غيرها من اللّغات القديمة.

۴) شعر بالألم حين رأى أنّ أُدباء العصر العباسي غفلوا عن ترجمة الأدب اليوناني، فقام بتعريب إلياذه.

۲۰۴. عيّن الخطأ عن الشابّي:

۱) تأثّر بالأدب المهجريّ فنزع نزعة صوفيّة رواقيّة و راح يهاجم المجتمع المتحجّر.

۲) لم يسمح بسيطرة النظرة التشاؤميّة على فكرته فلم ير إلاّ الخير و الجمال في الحياة.

۳) في بداية تفتّح قريحته الشعريّة راح يجاري الأندلسيّين في طريقة نظمهم و زخرفتهم و تنميقهم.

۴) التيّارات العقلانيّة الّتي عصفت في عصر الشاعر لم تستطع أن تضعّف إيمانه كما زعزعت الكثيرين.

۲۰۵. عيّن الصحيح: انحاز النقد في مطلع النهفته إلى الناحية اللغوية بسبب ....

۱) أنّ النقّاد كلّهم كانوا من أصحاب اللّغة فتطرّقوا إلى هذه النّزعة.

۲) كثرة السّرقات في النصوص الشعريّة و النثريّة فقصدوا تطهير هذه السّاحة.

۳) ما واجهت اللغة في عصر الانحطاط بالضعف، فأراد النقّاد معالجة هذا المرض و شفاءها.

۴) أنّ أصحابه كانوا معتقدين بأنّ النّقد بمعنى إخراج الغثّ من اللّغة فحاولوا لتحقّق هذا الأمر.

۱۸۱. گزینه ۱) ملحمه و شعر قصص دو نوع متفاوت در ادبیات هستند که تقریبا ادبیات عربی از شعر ملحمی خالی است.

۱۸۲. گزینه ۳) شاعر جاهلی در وصف و خصوصا وصف حسی تبحر داشته است و کمتر به خیال روی می‌آورده است و موضوعات شعری‌اش بیشتر برگرفته از آنچه بود که به چشم می‌دید و با آن خو داشته است.

۱۸۳. گزینه ۴)

۱۸۴. گزینه ۱) نابغه در کهنسالی چشمه شعر او جوشید و از آنجا که شاعر قصور و بلاط بوده کمتر قبیله و مردم مورد اهتمام وی بودند و او برای آنکه مولای سابقش را از خود راضی کند و به سوی او باز گردد به شعر اعتذار روی می‌آورد و به همین جهت به شاعر اعتذاریات معروف است.

۱۸۵. گزینه ۳)

۱۸۶. گزینه ۴) در عصر أموی غزل انتشار وسیعی یافت و غزل اباحی رواج بسیار داشت. همان‌طور که غزل عذری نیز گسترش قابل توجهی داشت. در این عصر به سبب ازدیاد احزاب و گروه‌های سیاسی شعر سیاسی و هجا مانند نقائض رواج فراوان داشت و شعر در مفهومی کلی از پیکره کلاسیک خود یعنی شعر جاهلی منفک نشده بود.

۱۸۷. گزینه ۲)

۱۸۸. گزینه ۴)

۱۸۹. گزینه ۱) متنبی شاعری بود خودپسند و آنچه خود داشت در شعر عرضه می‌کرد و اگر منبع فلسفه وی را خود وی بدانیم، جای تامل دارد و بیشتر اشعار وی در فخر خصوصاً «الفخر بالذات» و مدح ملوک و شعر مناسبات بوده است و کمتر جنگ‌ها را وصف کرد آن حدی که جنگاوران را وصف و مدح نمود.

۱۹۰. گزینه ۲) متنبی در اصطلاح «وضیع النسب» بود و از جانب نسب چیزی برای ستودن و فخر نداشت.

۱۹۱. گزینه ۱) مصرع اول بر شدت (به خروشی آمدن گویی خون از رگ‌ها بیرون زند) و مصرع دوم بر نرمی و لطافت (غزل و تشبیب به نحوی‌که انگار در حال میگساری دائم باشد) دلالت دارند که این مدح است.

۱۹۲. گزینه ۲) ابن فارض به «سلطان العاشقین» شهرت دارد نه ابونواس و فیلسوف الشعراء ابوالعلاء المعری بود نه متنبی و بحتری شاعر الطیف نبود بلکه شاعر وصف بود ولی ابوتمام به صناعت شعری شهرت دارد.

۱۹۳. گزینه ۴)

۱۹۴. گزینه ۱) «العقد الفرید» اثری است از ابن عبدربّه که در اندلس نوشته شد و در نقد شهرت بسیار دارد و هنگامی‌که صاحب بن عباد آن را دریافت گفت این داشته ما بوده (یعنی شرقی) که به خود ما باز گردانده شد، یعنی این اثر نمی‌تواند بیانگر ویژگی ادبیات اندلس و غرب باشد بلکه از همه لحاظ هماهنگ با ویژگی‌های شرقی است.

۱۹۵. گزینه ۴) شعر و ادبیات اندلس ارتباط بسیار عمیقی با طبیعت داشت و طبیعت زیبای اندلس در شکل‌گیری ذوق و قریحه شعری اندلسیین تاثیر مستقیم داشت حتی موشحات اندلسی خود در برخی عناصر برگرفته از طبیعت بوده است.

۱۹۶. گزینه ۴) غلبه زبان غالباً بر پیکره عرب در ضعف ادبیات در عصر عثمانی بی‌تاثیر نبوده است ولی از آن مهم‌تر ادبیات به سمت لفظ رفت و پرداختن مفرطانه به زبان به اوج رسید و لفظ‌گرایی جای خود را به ادبیات روحانی و متعالی که همانا برگرفته از ذوق و عاطفه است، داد.

۱۹۷. گزینه ۱) در عصر عثمانی چشمه شعر به کلی خشک نشد بلکه ضعیف شد و بقیه گزینه‌ها درست است.

۱۹۸. گزینه ۴)

۱۹۹. گزینه ۱) از جمله ویژگی‌های بارز شوقی این بود که او در شعر مناسبات شهرت دارد و آنچه در مورد خدیوی‌ها سرود او را در زمره شاعران بلاط قرار داد که همواره تاثیر منفی در ادبیات وی داشته است.

۲۰۰. گزینه ۴)

۲۰۱. گزینه ۴)

۲۰۲. گزینه ۱) ابراهیم یازجی در نقد لغوی سرآمد دوران خود بوده است و آرزوی او این بود که زبان را از هر کاستی و نقص مبرا سازد و زبان روزنامه‌ها و رسانه‌ها را اصلاح کند و مردم را به سوی زبانی خالص رهنمون سازد.

۲۰۳. گزینه ۱) بستانی تلاش نموده است با ترجمه الیاد در زدودن نقص نبود حماسه در جهان عرب سهمی هر چند کوچک داشته باشد و او نیز از جمله ناقدان لغوی در عصر نهضت ادبی بوده است.

۲۰۴. گزینه ۲) گرایش به بدبینی از ویژگی‌های بارز شابی بوده است که در شعرش نمود دارد. بنابراین گزینه ۲ به‌طور واضح نادرست است.

۲۰۵. گزینه ۳) زبان در دوره انحطاط وضع به مراتب بهتری از ادبیات عربی داشت و نمی‌توان آن را تا حد ادبیات و شعر منحط دانست.

■■ عيّن الصحيح في التشكيل (۲۱۰-۲۰۶)

۲۰۶. «ان بلغني انک خنت من فيء المسلمين صغيرة أو كبيرة لاشدن عليک شدة تدعک ثقيل الظهر!»:

۱) إنْ – إنَّکَ – خُنْتَ – فيءِ – صَغيرةٌ

۲) أنَّکَ – فيْءِ – صَغيرةَ – أشُدُّنَّ – شَدَّةً

۳) خُنْتَ – صَغيرةً – شِدَّةً – تَدعکَ – الظَّهرِ

۴) كَبيرةِ – أشُدَّنَّ – شَدَّةً – تَدعُ – ثَقيلَ

۲۰۷. «بعد ان فتحت الامصار ذهب إلی الكوفة زمن عمر بن عبدالعزيز و اختارها دار اقامة!»:

۱) الأمْصارُ – الكُوفَةِ – عُمَرَ – بْنِ – دارَ

۲) بَعْدَ – فَتَحتِ – الكُوفَةِ – زَمَنَ – عُمَرِ

۳) ذَهَبَ – زَمَنَ – عُمَرَ – بْنَ – دارِ – إقامةٍ

۴) فُتِحَتِ – الأمْصارُ – بْنَ – عَبْدِ – إقامَةً

۲۰۸. «كانت الفلاسفة تنظر في مواليد من يريد الحكمة، فان علمت منها ان صاحب المولد في مولده حصول ذلک له، استخدموه و ناولوه، والا فلا!»:

۱) الفَلاسِفَةَ – تَنْظُرُ – مَوَاليدَ – أنْ – صَاحِبَ

۲) تُنْظِرُ – الحِكْمَةَ – عُلِمَتْ – حُصُولُ – اِسْتَخْدَمُوهُ

۳) كَانَتِ – مَوَاليدَ – يُريدُ – حُصُولَ – وإلاّ

۴) مَوَاليدِ – الحِكْمَةَ – عَلِمَتْ – صَاحِبَ – حُصُولُ

۲۰۹. عيّن الصحيح:

۱) أتَتْهُ الخِلَافَةُ مِنْقادَةٌ ... إليهِ تجرّرُ أذيَالَها،

۲) فلَمْ تَكُ تَصلُحْ إلاَّ لَهُ ... و لَم يَكُ يُصلِحْ إلاّ لَها،

۳) ولَو رامَها أحَدٌ غَيرَهُ ... لَزُلزِلَتِ الأرضُ زِلزَالَها،

۴) و أنَّ الخَليفةَ مِن بُغْضِ لا ... إليهِ لَيُبغَضُ مَن قالَها!

۲۱۰. عيّن الخطأ:

۱) إنّ الخُطبَاءَ جَلَوا بِكَلامهمُ الأبصارَ العَليلةَ و شَحذُوا بِمَواعِظِهِمُ الأذهانَ الكَليلةَ و نَبَّهُوا القُلوبَ مِنْ رَقْدَتِها.

۲) و نَقلُوها عَن سُوءِ عَادَتِها فَشفَوا مِن داءِ القَسوَةِ و داوُوا مِنَ العيِّ الفَاضِحِ و نَهجُوا لنا الطَّريقُ الوَاضِحَ.

۳) خَطيبٌ لاَ تَنَا له حُبسَةٌ و لا تَرتَهِنُهُ لُكنَةٌ و لا تَتحيَّفُ بَيانَهُ عُجمَةٌ و لاَ تَعتَرِضُ لِسانَهُ عُقدَةٌ.

۴) تَزيَّنَتْ بِدُرَرِ ألفَاظِهِ المُلَحِ، لاَ عَيبَ فيهِ إلاّ أنَّ لَفظَهُ عَطَّلَ اليَاقوتَ و الدُّرَّ و أنَارَ اللُّؤلُؤَ المَكنُونَ لِسانُهُ.

■■ عيّن المناسب في الجواب للترجمة أو التعريب أو المفهوم أو الدلالة (۲۳۰-۲۱۱)

۲۱۱. «للذين أحسنوا الحسنی و زيادةٌ»:

۱) فزودن از آن کسانی است که کار خوب انجام داده‌اند.
۲) نیکی مخصوص کسانی است که آن را خوب انجام داده‌اند.
۳) (این‌کار) برای آنانی است که کار نیک را همراه با افزونی انجام داده‌اند.
۴) پاداش نیکوتر و فزون‌تر از آن مخصوص کسانی است که کار نیکو انجام داده‌اند.

۲۱۲. «كأنّما أُغشيت وجوههم قطعاً من الليل مظلماً»:

۱) مانند اینکه چهره‌هایشان با پاره‌ای از شبی که ظلمانی شده باشد، پوشانده شده است!
۲) گویی تکه‌ای از شب تاریک بر چهره‌هایشان که چون شب بود، پوشیده شده است!
۳) چهره‌هایشان گویی در قطعه‌ای از ظلمت شب فرو رفته است!
۴) گویا صورت آنها با تکه‌ای از شب سیاه، فراگرفته شده است!

۲۱۳. «إنّما بغيكم على أنفسكم متاعَ الحياة الدنيا»: ستم شما ....

۱) تنها به ضرر خودتان است و فقط بهره زندگی دنیا را می‌برید.
۲) به ضرر خودتان است و این به خاطر بهره زندگی دنیا است.
۳) علیه خودتان بی‌شک نتیجه بهره‌گیری از زندگی دنیا است.
۴) بر خودتان تنها بهره‌ایست که از زندگی این دنیا می‌برید.

۲۱۴. عيّن الصحيح:

۱) «و لا يؤخذ منها عدل»: از او هیچ عدالتی مورد قبول واقع نمی‌شود.
۲) «خذمن أموالهم صدقة تطهّرُهم»: از اموالشان صدقه بگیر تا آنها را مطهر کنی.
۳) «فلا يؤمنوا حتى يروا العذاب الأليم»: تا عذاب دردناك را نبینند، ایمان نمی‌آورند.
۴) «و عداً عليه حقّاً في التوراة و الإنجيل و القرآن»: وعده درست و راستی که خدا در تورات و انجیل و قرآن بر خود دانسته است.

۲۱۵. «ولا ترخّصوا لأنفسكم فتذهَب بكم الرخص مذاهب الظلمة، ولا تداهنوا فيهجم بكم الإدهان على المعصية!»:

۱) خود را یله و رها نکنید تا که این رهایی شما را به راه‌های ستمکاران ببرد، و نفاق مورزید که شما را به گناه می‌کشاند!
۲) به نفس خود این امکان را ندهید که اعتقادات ستمکاران را بپذیرد، و با هم مجادله مکنید که شما را به سمت معصیت می‌کشاند!
۳) برای خودتان راه فرار درست نکنید که این کار شما را به آیین‌های ستمگران می‌برد، و با همدیگر خدعه مورزید که خدعه شما را به گناه سوق می‌دهد!
۴) خویشتن را از حد و مرزها بیرون مبرید که این کار شما را با ظلمه همراه می‌کند، و سستی مورزید که شما را به معصیت سوق می‌دهد!

۲۱۶. عیّن الصحیح:

۱) عند الصباحِ یحمد القوم السّری!: مردم شب‌روی را هنگام صبح ستایش می‌کنند!
۲) فیا له خطباً یستفرغ العجَب و یکثر الأودا!: عجب امر عظیمی که تعجبی را باقی نگذاشته و کژی را افزوده!
۳) إن اُجیب أضلّ و إن تُرک ذلّ و قد کانت هذه الفعلة!: اگر پاسخ دهند گمراه می‌شود و اگر رها کنند خوار، و این کار آنها است!
۴) لا منکرٍ مغیّرٌ و لا زاجر مزدجر ... لا یخدع الله عن جنّته!: هیچ زشتی را دگرگون‌کننده و نافرمانی را بازدارنده نیست ... با خدا در مورد بهشتش خدعه نمی‌توان کرد!

۲۱۷. عیّن الخطأ:

۱) و الله المستعان علی نفسي و أنفسکم! خداوند یاری‌کننده من و شما است!
۲) إذا هبت أمراً فقع فیه!: هرگاه از چیزی بیم داشته باشی (کاری کن) در آن بیافتی!
۳) إذا أملقتم فتاجروا الله بالصدقة! زمانی که تنگدست شدید با صدقه با خدا تجارت کنید!
۴) و اسقنا سقیاً نافعة مرویّة معشبة! به ما بارانی سودمند و سیراب‌کننده و گیاه‌پرور ارزانی کن!

۲۱۸. «تأمّل هنالک أنّی حصدت　　رؤوس الوری و زهور الأمل!». عیّن الصحیح:

۱) در آنجا تأمّل کرد که سرهای مردمان و گل‌های امید را در کجا درو کرده است!
۲) تأمّل کرد در جایی که سرهای خلق خدا و گل‌های امید را من درو کرده‌ام!
۳) بنگر که در آنجا سرهای مردمان و گل‌های امید را چگونه درو کردی!
۴) اینک بنگر که سرهای آفریدگان و گل‌های امید را من درو کردم!

۲۱۹. «و یَرکدن بالآصال حولی کأنّني　　من العصم أدفی ینتحي الکیحَ، أعقلُ!»:

۱) آنها در پیرامون من بر اصالت خود تکیه می‌زنند و گمان می‌کنند که من بر اثر پاکدامنی، تکیه‌گاه عاقلان گشته‌ام!
۲) در پیرامون من با ریشه‌های ثابت ایستاده‌اند، گویی که من پاکدامنی هستم گرمابخش، و تکیه‌گاه دیگران، و اندیشه‌گر!
۳) آنها با پاهای ثابت خود پیرامون من می‌ایستند. گویی که من هم بز شاخدارِ دست و پا سفیدی هستم که پایش را بسته‌اند!
۴) غروب در اطراف من ثابت می‌ایستند، گویی که من هم بز کوهی شاخداری هستم که به سینه کوه تکیه داده و آنجا مانده است!

۲۲۰. «نسل الوهن مخلبیه و أدمت منکبیه عواصف المقدور!»:

۱) سستی و ضعف چنگال‌هایش را از کار انداخت و سختی‌های روزگار دوشش را زخمی کرد!
۲) ضعف و سستی در چنگال‌های آن پرنده راه یافت و به‌سرعت وزش باد او را از پای درآورد!
۳) ضعف و سستی چنگال‌هایش را تیز کرد و بادهای بسیار تند شانه‌هایش را هموار کرد!
۴) بادهای سرد بال‌های پرنده را زخمی کرد و نسل آن پرنده را از بین برد!

۲۲۱. «و ما کان یدري من بَلا یُسْرَ کفّه إذا ما استهلّت، أنّه خُلِق العُسرُ!»:

۱) آنکه به آسانی احسان کند هرگز نمی‌فهمد که سختی آفریده شده است!
۲) هر کس دست احسانش را هنگام بخشش بیازماید نمی‌فهمد که سختی وجود دارد!
۳) هر کس سختی روزگار را بچشد هرگز نمی‌فهمد که سختی در جهان آفریده شده است!
۴) آنچه او از طریق آزمودن دست احسانش فهمید این بود که سختی کمتر از این است که به‌وجود آید!

۲۲۲. «متی ما یدن من أجل کتابي یکن بین الأعنّة و الأسنّة!»:

۱) متی قرب موتي فسیکون هذا بین الخیول و الرماح فی ساحة الحرب!
۲) من خلال عنان المطیّات و سیوف المقاتلین متی یصل إلیّ ردّ سؤالي!
۳) إذا بسبب من الأسباب لم تصل إليّ رسالتي، فآخذها بین‌الفارسین و السیوف!
۴) فالعجب کلّ العجب من اقتراب رسالتي؛ فلا أمل لأنّها کانت بید فوارس ساحات الحرب!

۲۲۳. «منع المطامعَ أن تثلّمني أنّي لمعولها صفاً صلْد!»:

۱) وجود الأحجار الصلبة و عدم استطاعة أیة أداة فیها، هو العامل لمنع ورود الطمع في فکري!
۲) منع الحرص بأن یکون قادراً علی أن یحجبني، لأنّی أکون کأداة تحفر الجبال الراسیات!
۳) کوني مثل الصخرة القاسیة التي لا یؤثر فیها المعول، منع الحرص بأن یتغلّب عليّ!
۴) لیس الطمع بقادر علی أن یضربني، لأني کالجبل الراسخ لا أرتجف من العراقیل!

۲۲۴. عیّن الخطأ في المقصود من البیت:

۱) عوی ثم أقعی فارتجزت فهُجته فأقبل مثل البرق یتبعه البرق! (الشجاعة و البطولة)
۲) و شان صدقک عندالناس کذبُهم و هل یطابق معوج بمعتدل! (التحریض نحو الصدق)
۳) لو أنّ فی شرف المأوی بلوغ منی لم تبرح الشمس یوماً دارة الحمل! (التشجیع علی النشاط)
۴) لساني حصاة یقرع الجهل بالحجی إذا نال منّي العاضِه المتوثب! (کیفیة ردّ الفعل ضدّ المعتدي)

۲۲۵. عيّن ما يدلّ على إثبات حنكة الشاعر و نفي بساطته:

۱) إذا ما العزّ أصبح في مكان — سموت له و إن بعد المزار!

۲) أ سيف الهدى و قريع العرب — علام الجفاء و فيم الغضب!

۳) أسرت و ما صحبي بعزل لدى الوغى — و لا فرسي مُهر و لا ربه غمر!

۴) سلكت سيوفاً علّمت كلّ خاطب — على كل عود كيف يدعو و يخطب!

۲۲۶. «عند الخنازير تنفق العذرة!»

۱) اختلط المرعيُّ بالهمل!

۲) لا يستوي الخبيث و الطيّب!

۳) اختلط الخاثر بالزُّباد!

۴) الخبيثات للخبيثين و الخبيثون للخبيثات!

۲۲۷. «قد يهلك المرعيّ عنف الراعي!»:

۱) من لم يكرّم نفسه لم يكرّم!

۲) من لم يدار المشط ينتف لحيته!

۳) لا جديد لمن لا يلبس الخلقا!

۴) لكلّ امرئ من دهره ما تعوّدا!

۲۲۸. «إنّ قاضي الكوفة، سئل يوماً أيّ بنيک أثقل؟ فقال: ما فيهم بعد الكبير أثقل من الصغير إلاّ الأوسط!»:

۱) همه سر و ته یک کرباسند!

۲) بزرگ به کوچک رحم نمی‌کند!

۳) هرکسی به فکر خویش است!

۴) سنگ تا از جای خود تکان نخورده، سنگین است!

۲۲۹. «تودّ عدوّي ثمّ تزعم أنّني — صديقک، إنّ الرأي عنك لعازب!»:

۱) اشاره با پایان بخشیدن به همه کینه‌ها و دشمنی‌ها است!

۲) محبّت و دوستی با دشمن را موجب پایان کینه می‌داند!

۳) تدبیر و دوراندیشی با دشمن را توصیه می‌کند!

۴) بیان زشتی ادّعای بدون عمل است!

۲۳۰. «فإنّک كاللّيل الّذي هو مدركي — و إن خلِت أن المنتأى عنك واسع!»:

۱) تهدید دشمن به انتقام!

۲) وصف شجاعت و بی‌باکی در برابر حریف!

۳) بیان ترس و خوف از مخاطب!

۴) شرح راه‌های گریز و نجات از دست دشمن!

۲۰۶. گزینه ۴) تشکیل عبارت چنین است:

إنْ بَلَغَني أنَّکَ خُنْتَ مِنْ فَيْءِ المُسْلِمِينَ صَغيرةً أوْ كَبيرةً لَأَشُدَّنَّ عَلَيْکَ شَدَّةً تَدَعُکَ ثَقيلَ الظَّهْرِ.

۲۰۷. گزینه ۱) تشکیل عبارت چنین است:

«بَعْدَ أنْ فُتِحَتِ الأمصارُ ذَهَبَ إلَى الكُوفَةِ زَمَنَ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ العَزيزِ وَ اخْتارَها دارَ إقامَةٍ.»

۲۰۸. گزینه ۴) تشکیل عبارت چنین است:

كَانَتِ الفَلاَسِفَةُ تَنْظُرُ فِي مَوَالِيدِ مَنْ يُرِيدُ الحِكْمَةَ، فَإنْ عَلِمَتْ مِنْهَا أنَّ صَاحِبَ المَوْلِدِ فِي مَولِدِهِ حُصُولُ ذٰلِکَ لَهُ، اسْتَخْدَمُوه و نَاوَلُوهُ، وَ إلاَّ فَلَا»!

= مواليد غيرمنصرف است ولی به دلیل اضافه شدن به «مَنْ» کسره می‌پذیرد.

۲۰۹. گزینه ۳) در گزینه۱ منقادةٌ نادرست و باید منقادةً (حال) باشد. در گزینه ۲ تصلح و یصلح مجزوم آمدند که نادرست است، چون خبر افعال ناقصه هستند و دلیلی برای جزم آنها وجود ندارد.

۲۱۰. گزینه ۲) الطریق الواضح و ... در گزینه ۲ نادرست است و باید بنابر مفعول بودن منصوب باشد.

۲۱۱. گزینه ۴) «الحسنی» مبتدای موخر و «زیادة» عطف بر آن است و «للّذین» خبر مقدم و مقصور فیه است. والحسنی صفت است برای موصوف محذوف.

۲۱۲. گزینه ۱)

«أغشيت» مجهول و دومفعولی است. مفعول اول نائب فاعل شده است و مفعول دوم منصوب باقی مانده است مثلا «أغشی اللهُ وجوهَهم قطعاً ...» که تنها گزینه (۱) با توجه به ترجمه صفت (مظلما) درست است.

۲۱۳. گزینه ۱) اگر تنها به ترجمه بخش اول بنگرید «إنما بغيكم على أنفسكم» می‌بینید که فقط در گزینه ۱ به درستی ترجمه شده است چرا که در اسلوب انّما حصر در قسمت دوم کلام است یعنی «علی أنفسکم».

۲۱۴. گزینه ۴) در گزینه ۱ «از او» نادرست است و در گزینه ۲ جمله «تطهّر هم» صفت است برای «صدقة» نه جواب شرط تا با «تا» ترجمه شود.

۲۱۵. گزینه ۱) در گزینه ۲ «اعتقادات ستمکاران» و «مجادله کردن» و در گزینه ۳ «راه فرار» و خدعه ورزیدن و خدعه و در گزینه ۴ ظلم و اسلوب کلام نادرست هستند.

۲۱۶. گزینه ۲) در گزینه ۱ «السری» صفت است برای قوم یعنی «قوم شبرو» و در گزینه ۳ أجیب و تـرک مجهول هستند و ترجمه آنها می‌شود «اگر جواب داده شود و اگر ترک شود و در گزینـه ۴ «مغیـر» خبر است و کلمه «را» در ترجمه نادرست است.

۲۱۷. گزینه ۱)

۲۱۸. گزینه ۳) نکته سوال در «أنّی» است که در اینجا به معنی کیف است و الوری یعنی انسانها و زهور یعنی گل‌ها.

۲۱۹. گزینه ۴) الأصال جمع أصیل و به معنی «غروب‌ها» است.

۲۲۰. گزینه ۱) نَسَل : از کار انداختن / مخلب: چنگال / منکب: کتف و دوش / أدم: زخم کردن

۲۲۱. گزینه ۲) مَن بلی یُسرَ کفّه إذا ما استهلّت، و ما کان یدری أنه خلق العسر.

بَلی: آزمایش‌کردن / یُسر کف: کنایه از بخشش و احسان

إذا ما استهلت: کنایه از هنگام بخشش / و مصدر مؤول أنه ...» معمول است برای فعل «یدری»

۲۲۲. گزینه ۱)

۲۲۳. گزینه ۳)

۲۲۴. گزینه ۲)

۲۲۵. گزینه ۳)

۲۲۶. گزینه ۴)

۲۲۷. گزینه ۲)

۲۲۸. گزینه ۱) از قاضی سوال شد کدام پسرت بدتر است گفت: بعد از بزرگ کوچک بـدتر اسـت اگـر وسطی را نادیده بگیرم. یعنی یکی از دیگری بدتر است.

۲۲۹. گزینه ۴)

۲۳۰. گزینه ۳) مخاطب مانند شبی است که چادر تاریکی‌اش را بر همه می‌پوشاند، حتی اگر فکـر فـرار باشی سودی ندارد و این مفهوم بیت است که نشان از ترس از مخاطب است.

■■ عيّن الأصحّ و الأدقّ في الجواب للتعريب أو الترجمة أو المفهوم (٢٥٥-٢٣١)

٢٣١. «پیام تبریک جناب‌عالی به مناسبت حلول عید سعید فطر واصل شد و موجب تشکر گردید!»:
١) لقد وصلني شاكراً نداء تهنئتكم بمناسبة حلول العيد الفطر السعيد!
٢) تلقّيت شاكراً نداء التهنئة من فخامتكم بمناسبة حلول عيدالفطر السعيد!
٣) استلمت نداء تهنئة فخامتكم بحلول عيدالفطر السعيد و لا يفوتني واجب الشكر!
٤) و افانا نداء سعادتكم و أثار فينا واجب الشكر و العرفان بمناسبة حلول عيدالفطر السعيد!

٢٣٢. «عاقلانه نیست که فرزندان خود را به آنچه دوست ندارند وادار کنید!»:
١) من غيرالعقل أن تصرفوا أولادكم إلى ما يكرهون!
٢) من غيرالحكمة أن تحملوا على أولادكم ما لا يودّون!
٣) ليس من الحكمة أن تحملوا أولادكم على ما يكرهون!
٤) ليس من العقل أن تحملوا عن أولادكم على ما لا يودّون!

٢٣٣. «فردوسی بدون شک بزرگ‌ترین حماسه‌سرای ایران است. علاوه بر اینکه یکی از بزرگ‌ترین حماسه‌سرایان جهان به‌شمار می‌رود!»:
١) لا شكّ أنّ الفردوسي أعظم شاعر في الملحمة الإيرانية، و من أكبر الشعراء في ملحمة العالم!
٢) يعدّ الفردوسي أعظم شاعر حماسي في إيران دون شک، و من أكبر الشعراء الملحميّين العالميين!
٣) يعتبر الفردوسي أكبر شاعر إيراني في الملحمة بلاشک، و فضلاً عن ذلک أكبر الشعراء الحماسيّين في العالم!
٤) لا شکّ أنّ الفردوسي أعظم شاعر ملحمي إيرانيّ، فضلاً عن أنّه يعتبر من أكبر شعراء الملاحم في العالم!

٢٣٤. «ادیبان و هنرمندان، میراث فرهنگی ملّت خود را غنی می‌سازند و آن را از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌کنند!»:
١) الأُدباء و الفنّانون يغنون التّراث الثقافي لشعبهم و يوصلونه من جيل إلى جيل آخر!
٢) إنّ الأُدباء و الفنّانون يثرون التراث الثقافي لشعوبهم و يرسلونه من جيل إلى جيل آخر!
٣) الأدباء و الفنّانون يزيدون تراث شعبهم الثقافي و ينقلونه من جيل إلى الأجيال الأُخرى!
٤) إنّ الأدباء و الفنّانون يعتنون بالتراث الشعبي الثقافي و يوصلونه من جيل إلى أجيال أُخرى!

۲۳۵. **«شاعر نوآور و تیزبین عرب مکتب رومانتیسم را تجربه کرده و به فراتر از آن گام نهاده است!»:**

۱) الشاعر العربيّ المبدع و الدقيق قد تمثّل المبدأ الرومانسيّ و تخطّاه إلى ما هو أبعد منه!

۲) الشاعر البارع الحادّ العربيّ قد اختبر الاتّجاه الرومانسيّ و تخطّى إليه إلى ما هو أبعد منه!

۳) الشاعر المبدع و الدقيق العربيّ قد جرّب المدرسة الرومانطيقية و تخطّى عنها إلى ما هو أبعد منها!

۴) الشاعر العربيّ البارع و الحصيف قد تذوّق المدرسة الرومانطيقية و اختطاها إلى ما هو أبعد منها!

۲۳۶. **«ستاد مرکزی وزارت آموزش و پرورش از حذف حداقل ۶۰۰ پست سازمانی در سال‌های اخیر خبر داد!»:**

۱) أخبرت الأركان العامّة لوزارة التربية و التعليم أنّ ستمائة منصب إداريّ على الأقلّ حذف في السنوات الأخيرة!

۲) أفادت الأركان المركزيّة لوزارة التعليم و التربية أنّ ستمائة منصباً إدارياً على الأقلّ حذف في السنوات الأخيرة!

۳) أعلنت القيادة المركزيّة لوزارة التربية و التعليم عن حذف ستمائة منصب إداري على الأقلّ في السنوات الأخيرة!

۴) تمّ إعلان القيادة المركزيّة لوزارة التعليم و التربية عن حذف ستمائة منصباً إدارياً على الأقلّ في السنوات الأخيرة!

۲۳۷. **«معاون پژوهشی دانشگاه روابط بین این دو دانشگاه را تقریباً مثبت ارزیابی کرد!»:**

۱) المساعد البحوثيّ للجامعة يكاد يصف العلاقات بين الجامعتين هاتين إيجابيّة تقريباً!

۲) وصف مساعد الجامعة لشؤون البحوث العلاقات بين هاتين الجامعتين إيجابيّة تقريباً!

۳) وصف المساعد البحوث للجامعة بأنّ العلاقات بين الجامعتين هاتين تكاد تكون إيجابيّة!

۴) مساعد الجامعة لشؤون البحوث وصف العلاقات بين هاتين الجامعتين بأنّها تكاد تكون إيجابيّة!

۲۳۸. **«وزیر خارجه: من و دولتم به دنبال عمیق‌تر کردن روابط کشورمان با تمام کشورهای همسایه هستیم!»:**

۱) وزير الخارجيّة: أنا و حكومتي نسعى لترسيخ علاقات بلادنا مع جميع دول الجوار!

۲) وزير الخارجيّة: أنا و دولتي نبذل الجهد لتعميق العلاقات لبلدنا مع كلّ الدول المجاورة!

۳) وزير الشؤون الخارجية: نحاول أنا و حكومتي إرساء العلاقة لبلادنا مع الدول المجاورة كلّها!

۴) وزير وزارة الخارجيّة: نسعى أنا و الحكومة على توثيق الرابطة بين دولتنا و دول الجوار بأجمعها!

۲۳۹. **«دریادار گفت مهم‌ترین طرحی که امروز شاهد راه‌اندازی آن هستیم، طرح ردیاب هوشمند الکتریکی است!»:**

۱) قال الأدميرال إنّ أهمّ مشروع نشهد افتتاحه اليوم هو مشروع الراصد الذكيّ الإلكتروني!

۲) قال الأدميرال إنّ أهمّ مشروع نشهد تدشينه اليوم هو مشروع الراصد الإلكتروني الذكيّ!

۳) أفاد الأميرال أنّ أهمّ مشروع نشاهد افتتاحه هذا اليوم هو مشروع الرادار الإلكتروني الذكيّ!

۴) أفاد أميرالبحر أنّ أهمّ برنامج نشهد تدشينه هذا اليوم هو مشروع الرادار الذكيّ الإلكتروني!

۲۴۰. **«سلحشوران اسلام امروز مرحلهٔ سوم مانورهای بزرگ طریق القدس را با گلوله‌های حقیقی به اجرا در می‌آورند!»:**

۱) أبطال الإسلام ينفّذون اليوم المرحلة الثالثة لمناورات طريق القدس الكبرى بالذخيرة الحيّة!

۲) أبطال الإسلام يسيرون اليوم نحو المرحلة الثالثة لمناورات طريق القدس الكبرى بالذخيرة الحيّة!

۳) شجعان الإسلام ينفّذون اليوم المرحلة الثالثة للتدريب الواقعيّ لطريق القدس الكبير بالرصاصات الواقعيّة!

۴) شجعان الإسلام يجرون التدريبات للمرحلة الثالثة لطريق القدس الأكبر فی المناورات بالرصاصات الواقعيّة!

۲۴۱. **«بعضی منابع آگاه در نیروهای پلیس اظهار داشتند در حال حاضر نمی‌توان زمانی را برای اجرای این طرح تعیین نمود!»:**

۱) أفادت مصادر مطّلعة فی قوّات الشرطة أنّه لا يمكن حالياً تحديد موعد لتطبيق هذا المشروع!

۲) ذكرت منابع مطّلعة فی سلطة الشرطة أنّ تحديد موعد لتنفيذ هذا المشروع أمر غير ممكن حالياً!

۳) ذكر بعض المصادر المُطّلعة في قوّات الشرطة أنّ لا يمكن في الحال تحديد زمان لتنفيذ هذا المشروع!

۴) أفاد البعض من المصادر المطّلعة فی القوات الشرطية أن لا يمكن نحدد موعداً لتطبيق هذا المشروع حالياً!

۲۴۲. **«بانک مرکزی اعلام داشت که ذخایر طلا و ارز این کشور در چهارم دسامبر تا میزان ۱۲ میلیارد دلار کاهش یافته است!»:**

۱) أعلن البنک المركزي إنّ ذخائر الذهب و العملات في البلد قد بلغت إلى اثنتي عشر مليارد دولار في الرابع من كانون الأوّل!

۲) أعلن المصرف المركزي أنّ مستوعباته من الذهب و العملات الأجنبية قد انخفضت إلى اثنتي عشرة مليارد دولار في الرابع من ديسمبر!

۳) أعلن البنک المركزي أنّ احتياطيات البلد من الذهب و العملات الصبعة قد انخفضت إلى اثني عشر مليارد دولار في الرابع من كانون الأوّل!

۴) أعلن المصرف المركزي إنّ مستودعاته للبلد من الذهب و العملات الأجنبية قد وصلت إلى اثنتي عشرة مليارد دولار في الرابع من ديسمبر!

۲۴۳. **«اگر روند معالجه صحیح باشد از پدیده خوابگردی خلاصی یافته‌ای!»:**

۱) إن صحّت مسيرة العلاج فتكون قد تنجّيت من ظاهرة النومية!

۲) إن كانت مسيرة العلاج صحيحة فقد تخلّصت من الظاهرة النومية!

۳) إذا أصحبت عمليّة العلاج صحيحة فقد نجوت من ظاهرة السرنمة!

۴) إذا كانت عمليّة العلاج صحيحة فتكون قد تخلّصت من ظاهرة السرنمة!

۲۴۴. «یری هذا الفیلسوف قبل کلّ شيء أنّ الإنسان هو القصد و الهدف من خلق العالم و ما فیه، فیبدأ الحدیث عن ظهوره و خلقه!»:

۱) این فیلسوف قبل از هر چیز انسان را هدف و مقصود خلقت جهان و آنچه در جهان است می‌شمارد، لذا سخن را از ظهور و خلقت او آغاز می‌کند!

۲) این فیلسوف پیش از هر چیز هدف و قصد آفرینش کون را خلقت انسان می‌داند، بدین جهت سخن را با آفرینش و ظهور او و آنچه در عالم است آغاز می‌کند!

۳) نظر این فیلسوف پیش از هر چیز این است که انسان هدف و قصد اولیه از آفرینش عالم کون و آنچه در عالم است می‌باشد، لذا ابتدا از ظهور و آفرینش انسان سخن گفته است!

۴) نظر این فیلسوف قبل از هر چیز این بوده که هدف و غرض آفرینشِ عالم کون و آنچه در آن است آفریدنِ انسان است، بدین جهت سخنان خود را با آفرینش او شروع کرده است!

۲۴۵. «لم یکن لیدخّر ما یحتاج إلیه الیوم خوفاً من احتیاجه غداً، فکان معتدلاً مقتصداً في اُموره!»:

۱) هرگز چیزی را که امروز نیاز داشت برای احتیاج فردا ذخیره نمی‌کرد، چون وی در کارش افراط یا تفریط نمی‌کند!

۲) او کسی نبود که از بیم نیاز فردا آنچه را امروز احتیاج داشت ذخیره کند، چه او در کارهایش فردی معتدل و میانه‌رو بود!

۳) او درباره امور زندگی میانه‌رو بود و هر چه را امروز نیاز داشت با ترس از نیاز آینده خرج نمی‌کرد، بلکه آن را پس‌انداز می‌نمود!

۴) چون هرگز از احتیاج آینده نگران نمی‌شد، به خاطر نیاز فردا آنچه را امروز احتیاج داشت پس‌انداز نمی‌کرد، چه او بسیار مقتصد بود.

۲۴۶. «إیصال المیاه عبر السفوح یقلّل المخاطر المائیّة الّتي هي نتیجة تأکل المواسیر الصّدئة بالإضافة إلی انحسار المیاه الجوفیّة و نضوب الآبار!»:

۱) رساندن آب‌هایی که از دامنه سرچشمه می‌گیرد و اضافه‌کردن آن بر جریان آب‌های زیرزمینی و لایروبی قنات‌ها خطر سیل را کمتر می‌کند!

۲) وصل کردن آب دامنه کوه‌ها به آب‌های سفره درونی زمین و قنات‌ها درجه خطر کمبود آب را که به‌سبب پوسیدگی لوله‌ها به‌وجود آمده، پایین می‌آورد!

۳) رساندن آب از دامنه کوه‌ها، خطرات کاهش آب را که به‌خاطر خوردگی ماسوره‌های زنگ‌زده و کمبود آب‌های درونی زمین و فرو ریختن قنات‌هاست، به حداقل می‌رساند!

۴) آب‌رسانی از طریق دامنه کوه‌ها، خطر کمبود آب را که نتیجه خوردگی لوله‌های زنگ زده و نیز کاهش سفره‌های زیرزمینی و پایین آمدن سطح آب چاه‌ها است، کاهش می‌دهد!

۲۴۷. «ليس في الوراء غير الطّين و السّخام و الرّماد، و ليس في الوراء إلاّ مدن الطُروح و الأقزام و المعاقين!»:

۱) در پشت‌سر، فقط گل و لای و سیاهی زغال و خاکستر است، در پشت‌سر، فقط شهرهای سقط جنین‌شدگان و کوتوله‌ها و معلولان قرار دارد!

۲) در پشت‌سر، غیر از خاک و زغال و زغال خاکستر نیست، در پشت سر جز شهرهای از کارافتادگان و کوتاه‌قدان و ناتوانان، چیزی دیگر وجود ندارد!

۳) فقط خاک و کلوخ و زغال پشت‌سر انسان نیست، بلکه عقب‌افتادگان و حواس‌پرتان و از کارافتادگان نیز زندگی می‌کنند!

۴) پشت‌سر انسان، گرد و خاک و سفال و رمل نیست، بلکه شهر آوارگان و عقب‌افتادگان و معلولان است!

۲۴۸. «الانبهار الثقافيّ و تخرّصات العدى من أهمّ المخاطر الّتي تهدّدنا!»:

۱) هجوم فرهنگی و یاوه‌گویی‌های دشمنان از مهم‌ترین خطراتی است که ما را تهدید می‌نماید!

۲) فقر فرهنگی و تجاوزات دشمنان مهم‌ترین خطرهایی است که ما را مورد تهدید قرار داده است!

۳) خودباختگی فرهنگی و یاوه‌گویی‌های دشمنان از مهم‌ترین خطرهایی است که ما را تهدید می‌کند!

۴) غرور فرهنگی و اعتماد به سخنان دشمنان مهم‌ترین خطرهایی است که ما را مورد تهدید قرار داده است!

۲۴۹. «اقترح الرئيس المصالحة الداخليّة و تنمية الوفاق و الإجماع و الوحد تداخل كيان الثور تصوناً لمكتسباتها!»:

۱) پیشنهاد رئیس جمهور مبنی بر آشتی ملی و توسعه هماهنگی و وحدت در داخل نظام انقلابی باعث حفظ و نگهداری دست‌آوردهای انقلاب شده است!

۲) رئیس جمهور برای حفظ و نگهداری دست‌آوردهای انقلاب، آشتی ملی و توسعهٔ هماهنگی و وحدت در داخل کیان انقلاب را پیشنهاد داد!

۳) پیشنهاد رئیس برای آشتی داخلی و رشد وفاق و وحدت آن بود که دست‌آوردهای انقلاب در داخل نظام حفظ و نگهداری شود!

۴) رئیس پیشنهاد داد که با مصالحه ملی و رشد وفاق و هماهنگی در داخل نظام انقلاب می‌توان باعث حفظ دست‌آوردهای انقلاب شد!

۲۵۰. «قد تمّ الإعلان عن حكومة غير مكتملة الخميس، حيث لا تزال هناک مناصب وزاريّة مهمّة شاغرة!»:

۱) روز پنجشنبه از ترکیب ناتمام کابینه‌ای خبر داده شد که هنوز برخی پست‌های مهم وزارتی آن بدون متصدی است!

۲) این اعلامیه درباره دولت روز پنجشنبه به‌طور ناقص صادر شد به‌طوری که پست‌های مهم وزارتی هنوز خالی است!

۳) در روز پنجشنبه که هنوز در مورد پست‌های مهم وزارتی اختلاف‌نظر وجود داشت، اعلام شد که کابینه‌ای با ترکیب ناتمام تشکیل شده است!

۴) اعلامیه‌ای که درباره دولت روز پنجشنبه صادر شد حاکی از این است که در مورد پست‌های مهم وزارتی هنوز اختلاف‌نظر موجود است!

۲۵۱. «تنطلق البطولة الرابعة للكرة الطائرة الشاطئيّة اليوم و التي تستضيفها الكويت!»:
۱) امروز چهارمین مسابقات لیگ برتر والیبال ساحلی به همت کشور کویت برگزار گردید!
۲) امروز چهارمین دوره مسابقات قهرمانی والیبال ساحلی به میزبانی کویت آغاز می‌گردد!
۳) چهارمین دوره مسابقات قهرمانی والیبال ساحلی امروز با شرکت مهمانان در کویت آغاز به‌کار کرد!
۴) امروزه کشور کویت قصد دارد تا میزبانی چهارمین دوره مسابقات قهرمانی والیبال نشسته را افتتاح نماید!

۲۵۲. «طبلة الأذن عبارة عن رقيقة رفيعة من الأسبحة الممتدة عبر الطرف الداخلي للقناة السمعية»:
۱) صماخ عبارت است از لایه نازک و بلندی از بافت‌هایی در امتداد لبه داخلی مجرای شنوایی.
۲) صماخ عبارت است از لایه نازک و ظریفی از بافت‌هایی که در امتداد لبه داخلی مجرای شنوایی قرار دارد.
۳) گوش میانی عبارت است از پرده نازک و ظریفی از بافت‌های کشیده شده از طریق لبه داخلی مجرای شنوایی.
۴) لالهٔ گوش عبارت است از پرهٔ شفاف و بلندی از بافت‌هایی که از طریق لبه داخلی کانال شنوایی کشیده شده است.

۲۵۳. «ندّدت رابطة مكافحة الأمراض المعدية بالتدهور الخطير للأوضاع الصحيّة في سجون البلاد الغربية التي تعاني غياب العلاجات!»:
۱) رابطه مبارزه با امراض واگیردار وضعیّت بسیار خطرناک بهداشتی در زندان‌های غرب را که از نبود درمان رنج می‌برد، توجیه کرد!
۲) انجمن مبارزه با بیماری‌های واگیردار به وخامت خطیر اوضاع بهداشتی در زندان‌های غرب اشاره کرد و از نبود درمان به‌عنوان سبب اصلی یاد کرد!
۳) انجمن مبارزه با بیماری‌های مسری وخامت خطرناک اوضاع بهداشتی در زندان‌های کشورهای غربی را که از نبود درمان رنج می‌برد، محکوم کرد!
۴) رابطهٔ مبارزه با امراض مسری وخامت خطرناک اوضاع بهداشتی در زندان‌های کشورهای غربی را چیزی دانست که نبود درمان، آن را توجیه می‌کند!

۲۵۴. عيّن الخطأ في الترجمة:
۱) هل من اُمّ لا تفكّر بولدها و تتركه ترک الجّهال!: آیا مادری هست که به فرزندش نیندیشد و او را چون جاهلان رها کند!
۲) کان منهمکاً في عمله و من ثمّ نسي أن يفي بوعده!: بسیار غرق در کار خود بود و پس از آن فراموش کرد که به عهد خویش وفا کند!
۳) حينما عرف أنّه لم يكتسب ما يريد، سار إلى البيت سيرالیائسين!: وقتی فهمید که آنچه را می‌خواست کسب نکرده، ناامیدانه به سمت منزل حرکت کرد!
۴) من کان یری ألبسته البالية يعرف أنّه ليس ثريّاً إلى حدّ يستطيع أن يساعد الآخرين!: هرکس لباس‌های مندرس او را می‌دید می‌فهمید که او تا آن اندازه ثروتمند نیست که بتواند به دیگران کمك کند!

۲۵۵. عیّن الخطأ في الترجمة:

۱) إنّي أرغب في النظر إلى الطبيعة و الشمس تغرب!: من نگاه کردن به طبیعت را هنگام غروب آفتاب دوست دارم!

۲) لو لم تسمعه بدقّة، لما خرج لنفسك منه شيء!: اگر به دقت به سخنان او گوش نمی‌کردی، نسبت به کلام او اعتراضی نداشتی!

۳) لقد ذهب بعض الباحثين إلى أنّ شرب الشاي بعد العشاء لا يضرّ!: بعضی محققان معتقدند که نوشیدن چای بعد از شام ضرری ندارد!

۴) كان يهتمّ منتج الفلم اهتماماً بالغاً لأن يرى الفلم النور بعد الدبلجة!: تهیه‌کننده فیلم تمام تلاش خود را به‌کار می‌برد که فیلم بعد از دوبله کردن، روی پرده برود!

۲۳۱. گزینه ۲) در گزینه ۱ العید الفطر (مضاف و مضاف‌الیه) نادرست است.
در گزینه ۳ اسلوب کلی نادرست است خصوصاً «بحلول» و لا یفوتنی و ... نادرست هستند و در گزینه ۴ وافانا، سعادتکم، و أثار فینا ...، نادرست هستند.

۲۳۲. گزینه ۳)

۲۳۳. گزینه ۴) حماسه‌سرا: ملحمی نه حماسیّ. که در بقیه گزینه‌ها بیشتر از آنکه ساختار دستوری و صرف و نحوی نادرست باشد اسلوب ترجمه عربی دیده نمی‌شود.

۲۳۴. گزینه ۱) در گزینه ۲ یثرون و نشعوب، و یرسلون و در گزینه ۳ یزیدون، الأجیال الأخری و در گزینه ۴ «خود» ترجمه نشده است و أجیال و ... در این سه گزینه به همراه اسلوب نادرست هستند.

۲۳۵. گزینه ۴) بهترین ترجمه در گزینه ۴ آمده است، تیزبین یعنی «حصیف» و نوآور یعنی بارع.

۲۳۶. گزینه ۳)

۲۳۷. گزینه ۴) برای ترجمه «تقریباً» در زبان عربی از اسلوب «یکاد» استفاده می‌کنیم که در گزینه ۱ در جای خود نیامده است، و «این دو دانشگاه» بین هاتین الجامعتین.

۲۳۸. گزینه ۱) دولت: الحکومة / عمیق‌تر کردن روابط: ترسیخ العلاقات / کشورهای همسایه: دول الجوار.

۲۳۹. گزینه ۲) دریادار: أدمیرال / طرح: مشروع / راه‌اندازی و افتتاح: تدشین / ردیاب: الراصد / هوشمند: الذکي (البطاقات الزکیة: کارت‌های هوشمند)

۲۴۰. گزینه ۱) با مراجعه به معنی دو کلمه «مانور» و «اجراکردن» به ترجمه درست دست پیدا می‌کنیم: مانورها: مناورات / اجرا کردن: تنفیذ.

۲۴۱. گزینه ۱) نیروهای پلیس: قوات الشرطة / در حال حاضر: حالیاً / تعیین زمان: تحدید موعد.

۲۴۲. گزینه ۳) بانک مرکزی: النبک المرکزی / ذخایر: احتیاطیات / ارز: عملات (عملة) / دسامبر: کانون الأول

۲۴۳. گزینه ۴) خوابگردی: سرنمة / معالجه: علاج / خلاص شدن: تخلّص / پدیده: ظاهرة

۲۴۴. گزینه ۱)

۲۴۵. گزینه ۲) ذخیره کردن: دَخَّر / میانه‌رو: مقتصد

۲۴۶. گزینه ۴)

۲۴۷. گزینه ۱) وراء: پشت‌سر / طین: گل و لای / سخام: سیاهی زغال / رماد: خاکستر اگر معنی این کلمات دشوار را هم ندانیم باز هم می‌توانیم رأی به گزینه ۱ بدهیم چون در گزینه ۲ خاکستر خبر مقدم ترجمه شده حال آنکه معطوف است و در گزینه ۳ و ۴ پشت سر انسان نادرست هستند.

۲۴۸. گزینه ۳) خودباختگی: انبهار

۲۴۹. گزینه ۲) الرئیس: رییس جمهور / المصالحة: آشتی / الوحد: وحدت

۲۵۰. گزینه ۱)

۲۵۱. گزینه ۲) البطولة الرابعة : چهارمین دوره مسابقات قهرمانی

الشاطئیة: ساحلی که در گزینه ۱ چهارمین مسابقات و در گزینه ۳ شرکت مهمانان و در گزینه ۴ والیبال نشسته و ... نادرست هستند.

۲۵۲. گزینه ۲) طبلة الأذن: صماخ / رقیقة: لایه نازک / القناة السمعیة: مجرای شنوایی / که در گزینه‌های ۱ عدم ترجمه فعل و در گزینه ۳ گوش میانی و در گزینه ۴ لاله گوش نادرست هستند.

۲۵۳. گزینه ۳) الأمراض المعدیة: بیماری‌های مسری / انجمن: رابطة / مکافحة: مبارزه / تدهور: وخامت.

۲۵۴. گزینه ۲) در گزینه ۲ «بسیار» اضافی است و «من ثم» یعنی «پس» و «در نتیجه» که به درستی ترجمه نشده است.

۲۵۵. گزینه ۲)